

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXIII — Nr. 5190

Simbătă 28 Ianuarie 1967

8 pagini 25 bani

ADUNĂRI GENERALE DE DĂRI DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

la Electronica București...

Asociația sportivă Electronica în Capitală a obținut în ultimul timp o serie de importante succese: numărul membrilor U.C.F.S. a crescut la 2.444, în competițiile de masă organizate în 1966 au fost cuprinși 3.500 de sportivi, aproape 2.000 de iubitori ai drumeției au participat la numeroasele excursii turistice organizate la munte și la mare, au fost obținute unele succese în activitatea de performanță (și fotbal) și s-au efectuat lucrări importante de amenajare a unei baze sportive complexe. Aceste realizări (și altele) au fost menționate în darea de seamă prezentată de președintele asociației sportive „Electronica” — tov. Ion Șofran — în cadrul adunării generale și în vintul lor de către participanții la discuții. Cu toate acestea, cea dominantă a adunării generale de dare de seamă și alegeri a fost critică, în sensul participanților la discuții au înțeles că trebuie să ajute consiliul asociației să vadă lipsurile care au existat în activitatea sa în ultimul timp.

Tov. Ion Girtoi a criticat consiliul asociației sportive pentru că nu a acordat suficientă atenție cuprinderii maselor de oameni ai muncii din uzină în practicarea continuă a exercițiilor fizice, scoțind în evidență faptul că eforturile s-au îndreptat îndeosebi spre cei cîțiva sportivi de performanță. Recomandînd noul consiliu să desfășoare o susținută activitate de propagandă, care să infățișeze tuturor efectele pozitive pe care le are sportul asupra sănătății, tov. Ion Girtoi și-a exprimat convingerea că în noul sezon activitatea de masă va forma principalul obiectiv al consiliului asociației „Electronica”.

Tov. Ion Binder a infățișat adunării generale activitatea secției de turism. În același timp, a vorbit despre faptul că din partea consiliului asociației sportive nu s-a primit sprijinul

HRISTACHE NAUM

(Continuare în pag. a 3-a)

ACTUALITĂȚI

PATINAJ VITEZĂ PE MICUL ECRAN

Televiziunea ne rezervă, sîmbătă și duminică, trei transmisii de la campionatele europene de patinaj viteză, care se desfășoară la Lahti (Finlanda). Prima transmisie are loc azi, de la ora 16,55, iar miine vom avea pe micul ecran imagini de la Lahti între orele 13,55-14,30 și 17,15-18.

IN CAPITALĂ

A Z I

ATLETISM: Sala Steaua, de la ora 14,30: Concursul republican de sală al juniorilor mici.

M T I N E

FOTBAL: Stadionul Giulești, de la ora 9,15: Rapid C.F.R. — „9 Mai” și Rapid — Progresul;

Stadionul Dinamo, de la ora 9,15: Dinamo Victoria — Dinamo Obor și Dinamo București — Steaua.

ATLETISM: Sala Steaua, de la ora 9: Concursul republican de sală al juniorilor mici.

HANDBAL: Sala Floreasca, începînd de la ora 9: Șc. sp. nr. 1 București — Liceul nr. 2 Iași (f), Șc. sp. Ploiești — Liceul nr. 2 Iași (m), Șc. sp. Ploiești — Șc. sp. Petroșeni (f), Șc. sp. nr. 1 București — Șc. sp. Petroșeni (m) — jocuri în cadrul „Cupei Sportul popular”.

Tinerii fotbalisti romani in gradina botanica din Kinshasa

Patruzeci de zile, între 15 decembrie 1966 și 23 ianuarie 1967, selecționata de tineret a țării noastre a întreprins un turneu în Africa Centrală și de Vest. În această perioadă, tinerii fotbalisti romani au susținut 11 partide (un

Sel. tineret — Sel. orașului Kinshasa 1—1, Sel. tineret — Etiopia A 1—1 și 1—2, Sel. tineret — Etiopia B 2—1.

Așadar, patru victorii, trei meciuri egale și patru înfringeri. Un bilanț mulțumitor, dacă ținem

peste 400.000 de spectatori, făcînd o bună propagandă fotbalului nostru, culegînd aprecieri dintre cele mai elogioase din partea presei, radio-ului și televiziunii din Congo, Gabon și Etiopia.

CU TINERII FOTBALIȘTI ROMÂNI ÎN AFRICA (I)

Note de drum

veritabil tur de campionat, într-un timp record) întîlnind reprezentative naționale și selecționata regională dintre cele mai puternice de pe acest continent. Remintesc rezultatele tehnice înregistrate: Sel. tineret — Congo (Kinshasa) 2—3 și 3—0, Sel. tineret — Sel. Katanga 6—1, Sel. tineret — Camerun 1—1, Sel. tineret — Gabon 0—1 și 2—0, Sel. tineret — Congo (Brazzaville) 0—1,

seama de greutatea acestui lung turneu, în care tinerii noștri fotbalisti au avut de suportat dese schimbări de altitudine, climat, alimentație.

Pentru a susține aceste jocuri, sportivii noștri au parcurs în cele 40 de zile o distanță de 25.721 km, în 39 de ore de zbor. În cele 990 de minute de joc efectiv, cei 18 fotbalisti romani au primit a-saltul a nu mai puțin de 150 de fotbalisti (socotind și rezervele), ai echipelor gazdă și nu în puține jocuri au fost nevoiți să înfrunte deciziile eronate ale unor arbitri (dezaprobați de publicul local) care în unele meciuri i-au împiedicat evident să obțină victoria. În cele 11 partide, fotbalisti romani au evoluat în fața a

Trebuie amintit dintr-un început că turneul în Africa, organizat de forul nostru de specialitate, se înscrie pe linia lotărilor ultime plene a Consiliului General al U.C.F.S. în vederea asigurării unei continuități în pregătirea fotbalistilor și pe timpul iernii. Jocurile susținute în cele cinci țări africane au fost utile, au pus tinerilor fotbalisti probleme noi, au contribuit la îmbogățirea experienței lor internaționale și la stringerea unor legături de prietenie cu sportivii acestor țări.

CRISTIAN MANTU

(Continuare în pag. a 5-a)

Handbalul nostru masculin poate și trebuie să recucerească poziția fruntașă (I)

s-a scris mult, și poate mai transversat ca oricînd, despre sportarea handbaliștilor romani în ultima ediție a Campionatului mondial. Într-o competiție extrem grea, în care fiecare clipă de tensiune s-a plătit scump, în care ipe mari (Suedia, Iugoslavia, F. Germană) s-au văzut aruncate de un singur rezultat pe toanul clasamentului în locuri care nimeni nu le-ar fi putut cui, iar alte formații (R. D. mană) au părăsit întrecerea din faza ei preliminară, secionata noastră a ocupat locul cucerind medaliile de bronz. Este satisfăcător acest rezultat? Te fi considerată mulțumitoare comportarea echipei? Era pol un rezultat mai bun? După creia mea, răspunsul la asemenea întrebări nu poate fi dat modilabil, prin „da” sau „nu”. sta deoarece cînd se analizează comportarea unei echipe reprezentative, lucrurile se cer privity ansamblu, discuția urmînd să rătăsească toate aspectele activității (selecția și pregătirea lotu-campionatului republican, munin secțiilor fruntașe, alte comiții interne, activitatea ce se așoară cu juniorii și tineretul). Selecționata unei țări nu o echipă oarecare, alcătuită inspirație! Ea reprezintă, de, stadiul de dezvoltare a sporti-ri respectiv, constituie etalonul verficare a muncii depuse de sau sute de sportivi, antren-și activiști obștești, este proil finit, după ani de străda-după sute și sute de jocuriampionat, după nenumăratele de antrenament la echipele de și în lotul reprezentativ. sider că numai așa trebuie pri-

vite lucrurile, pentru a putea îmbrăși, în analiza noastră, atit situația actuală a handbalului masculin, cit și — ceea ce este extrem de important — perspectivele lui.

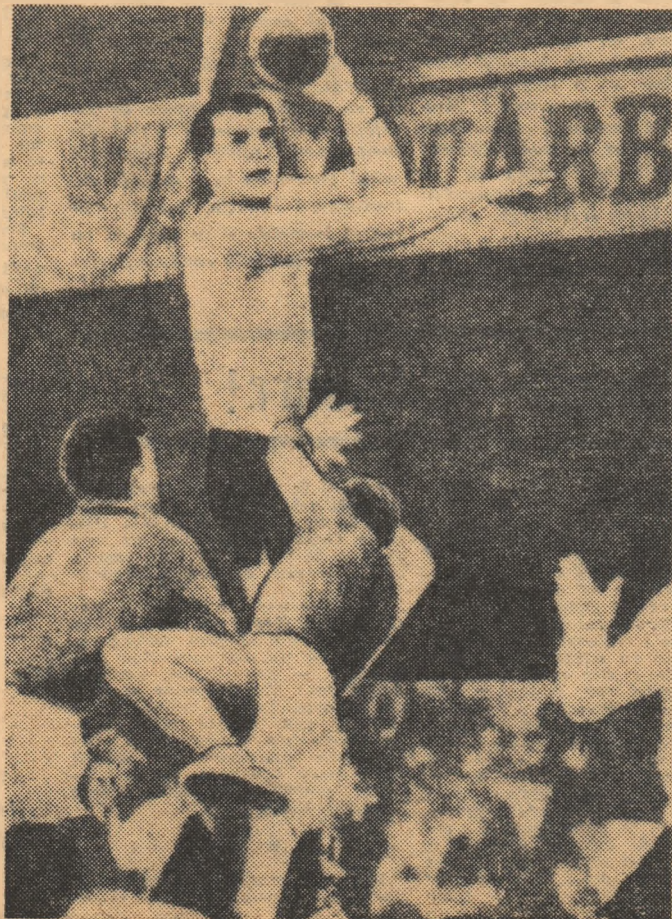
Să revenim însă la campionatul mondial, pentru a putea încerca să caracterizăm — pentru început — comportarea echipei noastre la această întrecere. Am urmărit pas cu pas pe handbaliștii romani în Suedia, trăind laolaltă cu antrenorii și jucătorii marile bucurii, dar și amarele clipe de supărare, veghind împreună în nesfîrșitele ore ale nopților nordice, cînd somnul nu se lipsea de pleoapele noastre. Dar nu numai atit. Am fost martor, săptămîna de săptămîna, la jocurile de campionat, urmîrind jucătorii în această întrecere de hază, am văzut antrenamentele echipei reprezentative și am asistat la multe din jocurile ei de verificare. Avem deci posibilitatea de a privi lucrurile nu numai prin prisma rezultatelor din Suedia, ei și din unghiul — foarte important — al stadiului actual de dezvoltare a handbalului masculin, al posibilităților sale reale din acest moment. Așa stînd lucrurile, se poate aprecia drept

mulțumitoare comportarea selecționatei noastre. Fără nici un fel de exagerare, se poate spune că handbaliștii romani, întorcîndu-se din Suedia, trebuiau să păsească

cu fruntea sus (n-au făcut-o din modestie), deoarece și-au apărut

CĂLIN ANTONESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

Trage Gruia! Apărătorii cehoslovaci încearcă prin orice mijloace să-l oprească. Este o luptă dramatică, care a caracterizat, de altfel, toate partidele disputate în Suedia de jucătorii romani

Să nu facem economie de... patinatori!

Joi după amiază, pe gheața patinoarului Floreasca, sensibil ameliorată și prezentîndu-se în condiții normale de concurs, cei mai tineri patinatori bucureșteni și-au desemnat campionii. Trei zile de întrecere au stabilit ordinea în clasamentele etapei regionale ale campionatului republican, la categoriile copii și juniori mici. Înaintea lecturii acestor clasamente — pe care cititorii le găsesc în pagina a VI-a a ziarului — cîteva aspecte demne de reținut.

Acuratețea unora dintre „desenele” executate pe gheață, ca și programele liber alese, interpretate adesea cu fantezie și avînt, n-au reușit să ștergă impresia unui nivel destul de scăzut al întrecerilor. Cu excepția învingătorilor pe categorii — în special Elena Stanciu, Anca Tănase, Mihai Popescu — ca și a citorva dintre cei clasați pe locurile următoare, restul concurenților nu par a fi într-un progres real, pe măsura eforturilor depuse în orele de antrenament. E drept, au lipsit motivat o serie de patinatori valoroși (Adriana Preda, Doina Mitricică), alții sînt, poate, într-o lipsă de formă trecătoare, dar o creștere valorică generală față de anul trecut nu se simte încă. Putem aștepta mai mult de la talente confirmate ca Mariana Ionel, Gabriela Voica și chiar Lucian Cozia, spre care trebuie să se îndrepte mai insistent atenția antrenorilor.

Și o întrebare: se poate întitula cu termenul de „concurs” a-

pariția unui singur participant la o categorie?... Mai ales cînd pe listele înaintate de cluburi, la început de sezon, forurilor superioare, figurează zeci de nume, patinatori care își fac pregătirea în cadrul secțiilor de performanță. Deci, a doua întrebare: unde sînt cadrele noi de patinatori, selecționate din miile de copii care și-au făcut în anii trecuți inițierea?

Să nu facem „economie” în eforturile de îndrumare a patinatorilor talentați spre activitatea de performanță!

RADU VOIA

În ziarul de azi:

- Cînd vom avea și noi halterofili de valoare? (pag. a II-a)
- Instructorii sportivi — „cheia” multor succese în sportul argeșean (pag. a IV-a)
- Magazin sportiv (pag. a VII-a)

CÎND VOM AVEA ȘI NOI halterofili de valoare?

Halterofiliile noastre au avut în 1966 o prelungită pauză competițională. Concursuri (în afara campionatelor individuale de seniori și juniori) nu au existat decât câteva și de mică importanță.

Dar iată că, spre sfârșitul anului, „Cupa Dinamo”, „Cupa Petrolul”, „Cupa Metalul”, „Cupa 30 Decembrie”, întâlnirile internaționale amicale Cluj - Chișinău, Anglia - România și Polonia - România (juniori), campionatul re-

publican pe echipe etc. au reînălțat activitatea. Anul acesta sportivii români vor fi prezenți în mari confruntări internaționale: revanșa meciului cu Anglia, întâlnirea România - Franța, campionatele europene etc. Participarea la aceste concursuri impune, desigur, halterofililor noștri realizarea unor performanțe de valoare, pentru a putea reprezenta cu cinste sportul românesc. Au ei posibilități?...

În luna octombrie 1965 ziarul nostru a publicat articolul „Halterele sînt privite prea... ușor”, care cuprindea unele constatări îngrijorătoare asupra valorii performanțelor obținute de sportivii noștri, foarte scăzute în comparație cu cifrele recordurilor europene.

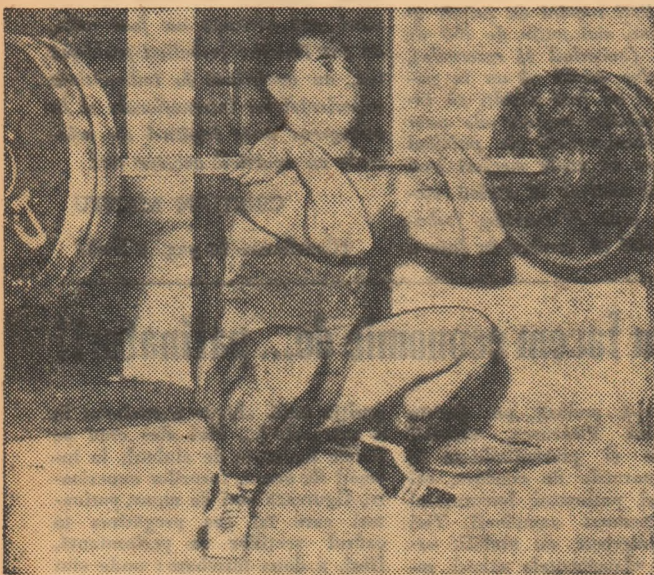
Dorind să vedem dacă situația s-a îmbunătățit cu ceva în intervalul de timp care s-a scurs, am efectuat o analiză care ne-a dus la concluzia că: HALTEROFILII ROMANI AU PORNIT PE UN DRUM BUN. Afirmația de mai sus este sprijinită, printre alte argumente, și de acela că, în 1966, numai la campionatele individuale de seniori de la Cluj, au fost doborîți 18 recorduri republicane (7 de seniori și 11 de juniori).

La începutul anului trecut, specialiștii noștri au hotărît, din punct de vedere metodic, axarea pregătirii sportivilor pe realizarea a două virfuri de formă, unul în luna mai și altul în noiembrie. Acest fapt a creat obligația unei pregătiri mai atente, în scopul atingerii cifrelor maxime planificate. Mărirea numărului de antrenamente (sportivii din lotul republican efectuează acum cîte opt pe săptămîna), sporirea volumului de lucru (total kilograme ridicate într-un antrenament), precum și creșterea intensității efortului în pregătire au constituit tot atîția factori de progres.

Și rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Halterofiliile noastre au realizat, chiar în condițiile unei activități competiționale mai reduse, progrese însemnate, care au depășit așteptările.

Analizînd comparativ rezultatele ultimelor cinci ediții ale J.O. (din 1948 încôace), observăm că primii trei clasai au, de la o olimpiadă la alta, o creștere medie de 30 kg. Pentru a se putea ridica la valoarea frunțașilor mondiali ai halterelor, sportivii noștri trebuie să aibă (după aprecierile secretarului federal, tov. E. Baroga) o creștere medie de 60 kg în patru ani, adică în fiecare an cîte 15 kg. În primul dintre acești ani bilanțul a fost satisfăcător: față de campionatele individuale din 1965, cele din 1966 au adus o creștere a mediei rezultatelor primilor trei clasai de 21,8 kg:

Categoria	Aprilie 1965	Mai 1966	Creștere
Cocos	289,1	309,1	+ 20,0
Pană	295,8	323,5	+ 27,7
Ușoară	339,1	358,8	+ 19,7
Semimijlocie	323,3	363,3	+ 40,0
Mijlocie	359,1	380,8	+ 21,7
Semigrea	355,8	375,0	+ 19,2
Grea	370,8	383,3	+ 12,5
MEDIA GENERALĂ	333,3	355,1	+ 21,8

Zoro Fiat (Steaua), campion și recordman republican la „cocos”. Sperăm ca în acest an să aducă serioase îmbunătățiri rezultatului său de 320 kg

Foto: T. Roibu

Dacă se va munci serios și se va merge în acest ritm există perspectiva ca în cîteva ani, halterofiliile noastre să poată atinge o valoare internațională.

Vorbînd despre progresele halterofililor români, nu putem să nu

spunem cîteva cuvinte despre secțiile bucureștene, care au dat sportului celor puternici pe toți deținătorii actuali ai recordurilor republicane și ai titlurilor de campioni de seniori. Să le luăm pe rînd.

Au fost cucerite patru titluri individuale și cel pe echipe. La capitolul „noi recorduri republicane” au fost planificate 10 și s-au realizat 12. Deci un titlu de campion individual nerealizat a fost compensat cu două recorduri peste plan.

De altfel, numărul recordurilor putea fi mai mare dacă la campionatele republicane individuale nu

s-ar fi ratat prea mult la primele încercări. Astfel, la procedul împins, Fiți Balaș a ridicat de-abia din a treia încercare bara de 125 kg, pentru ca în afara de concurs să împingă 145 kg (la recîntărire 144,5 kg), or 145 kg reprezintă și cifra recordului mondial. Și la triatlon rezultatele lui Fiți Balaș (417 kg) și Marin Cristea (420 kg) ar fi constituit recorduri de o bună valoare, dar unele dintre cifrele adiționale (împins și smuls - Fiți; împins și aruncat - Cristea) cu s-au realizat în afara de concurs. Oficial, performanțele lor au fost 380 și - respectiv - 407,5 kg,

adică (în special pentru Fiți) foarte departe de posibilități. Despre mersul actual al procesului de instruire, trebuie să arătăm că lucrul strict individualizat și cu mare intensitate, ajutorul dat de cabinetul metodic al clubului prin filmări făcute la antrenamente și concursuri, precum și proiectarea imediată a filmelor, apropiata terminare a construcției noii săli amenajată special pentru ei, reprezintă chezașii succeselor viitoare ale halterofililor de la Steaua. Succese cu atît mai necesare, cu cît în 1967 ei vor avea de susținut o serie de dificile examene internaționale.

Talentul trebuie dublat de muncă

Trei campioni de seniori în loc de doi propuși, doi campioni de juniori în loc de unul, 13 recorduri de juniori în loc de trei... Planificările antrenorilor Alexandru Cosma și Emil Rațiu au fost îndeplinite și depășite.

Dinamoviștii alcătuiesc o echipă puternică, al cărei obiectiv - locul II la campionatul pe echipe - a fost realizat, cu teate că Petre Roșca și Cornel Chelemen, accidentați la începutul anului trecut, nu au putut aduce aportul dorit (primul și-a reluat antrenamentele cu puțin înaintea campionatului și a concurat slab, iar al doilea nici nu a putut participa).

Cel mai valoros sportiv al secției sînt, fără îndoială, recordmanul de juniori Gheorghe Teleman (415 kg la semigrea) și recordmanul de seniori Gheorghe Mincu (460 kg la grea), campioni ai țării și componenți ai lotului republican. Amîndoi sînt tineri (20 și, respectiv, 23 de ani) și au frumoase perspective. De la ei așteptăm noi și valoroase recorduri la categoriile mari.

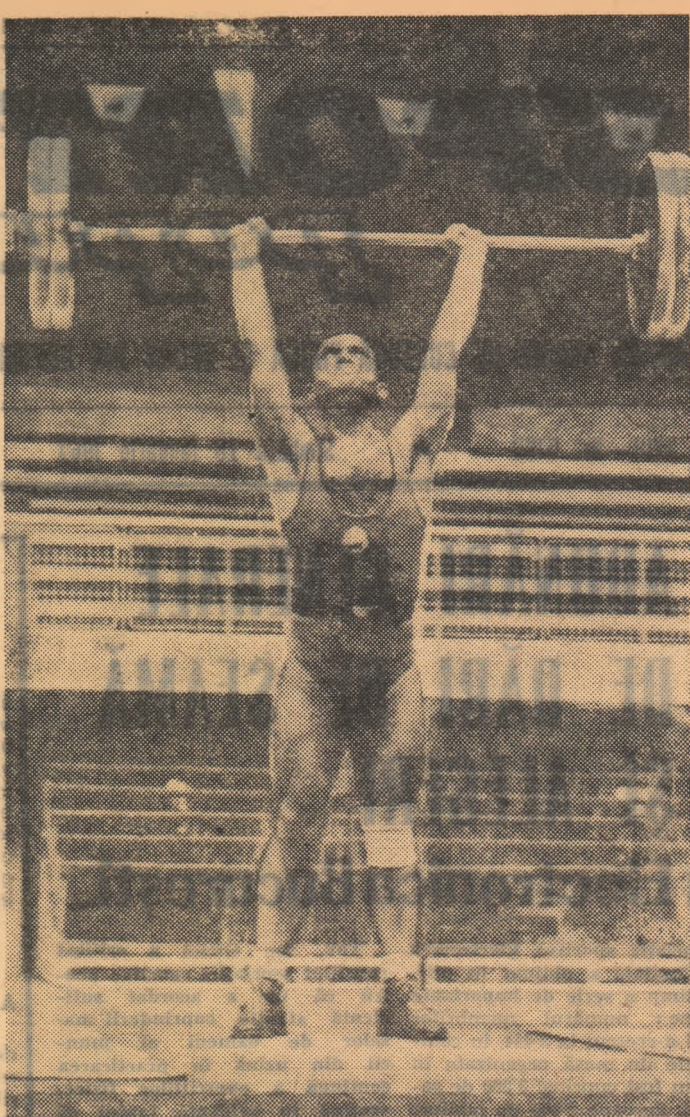
Și Ștefan Pintilie, campion și recordman de juniori, este o speranță a halterelor. Iată însă că, față de performanța obținută în luna mai (362,5 kg - record de juniori), în decembrie el nu a mai realizat decît 347,5 kg! Pintilie ar putea deveni un semimijlociu foarte bun, dar trebuie să muncească mult mai mult pentru a progresa.

Un serios impediment în calea mării numărului de practicanți l-a constituit și insuficiența barelor, foarte greu de procurat. În curînd însă se va rezolva și această problemă.

Dar, pentru unii antrenori, lipsa de bare constituie o scuză a dezinteresului și delăsării lor. Ei încearcă să arate că dacă nu vin la antrenamente decît cîteva sportivi, este pentru că... nu au la dispoziție destule bare! Or, realitatea este cu totul alta. În secții sînt prea puțini halterofili, fiindcă nu s-a făcut totul pentru a fi atrași. Acțiunile de selecție nu dau încă roadele așteptate. Antrenorul Al. Cosma ne spunea că în fiecare dimineață se postează pe la ușile școlilor din cartier, dar rar se găsește cîte un elev care să vrea să vină la antrenamente. Iar antrenorul Gh. Apostol arăta că s-a deplasat la Școala profesională a uzinelor Electromagnetice, în dorința de a selecționa tineri pentru secția de haltere de la Progresul, dar (cu toată bunăvoința profesorului de educație fizică Aurel Ișoveanu) auzind că este vorba de haltere, nici unul dintre elevi nu s-a cîntît din rînd.

Este drept că unii tineri evită să practice halterele, de multe ori datorită unor concepții greșite despre acest sport, insuflete de către diversi pseudo-specialiști. Dar oare antrenorii care întreprind selecțiile au făcut ceva și pentru combaterea acestor convingeri empirice? Le-au arătat ei tinerilor efectele excelente ale antrenamentului de haltere pentru dezvoltarea fizică și pentru întărirea sănătății oamenilor? Noi credem că nu.

Federația a trasat tuturor antrenorilor sarcina de a merge în școli și licee pentru depistarea de elemente apte și dornice să practice halterele. Secretarul ge-

Într-o nemișcare de statuie, Dragoș Niculescu fixează deasupra capului bara de 100 kg. La campionatul republican pe echipe, el s-a clasat pe primul loc în cadrul categoriei ușoare, totalizînd 350 kg la triatlon

Foto: Aurel Neagu

neral al F.R.H., prof. Lazăr Baroga, ne spunea recent că această sarcină a fost adusă la îndeplinire doar de secția clubului Steaua. Secțiile întreprinse de antrenorul S. Cazan au completat echipa cu mai mulți juniori, dintre care V. Dînu și I. Dragomir au și început să se afirme. De ce la Steaua se poate iar la Rapid și Progresul nu?

La capitolul selecție, o mențiune aparte trebuie făcută în legătură cu marea deficiență de halterofili la categoriile grea și semigrea. La aceste categorii sînt foarte puțini practicanți și cu rezultate foarte slabe: în toată țara sînt doar 2-3 „grefi” cu rezultate superioare recordului republican al categoriei pană! În centrul preocupării antrenorilor trebuie să stea căutarea de tineri înalți și mașivi pentru categoriile respective, a căror preturcare musculară să facă din ei mult doriți atleți de peste 90 kg.

★

Am afirmat la începutul acestui articol că s-a pornit pe un drum bun. Bineînțeles că nu merg chiar toate strună și că mai există (cîteva am arătat și noi) deficiențe. Înlăturarea urgentă a acestora este o condiție „sine qua non” a continuării drumului către afirmare. Aceasta nu înseamnă că pretindem să se obțină neapărat mari performanțe „peste noapte”. Majoritatea sportivilor noștri sînt tineri, iar antrenamentul de haltere este îndelungat; pentru rezultate înalte sînt necesari 6-7 ani de muncă. Dar, în fiecare dintre acești ani trebuie să existe un progres evident, pentru a se putea realiza o apropiere față de marile performanțe. Și să nu uităm că performerii noștri sînt încă departe de cei cu care vor să se întrecă de la egal peste cîteva ani:

Record republican

Categoria	Rezultat	Deținător
cocos	320 kg	Z. Fiat
pană	365 kg	F. Balaș
ușoară	395 kg	F. Balaș
semimijlocie	405 kg	F. Balaș
mijlocie	412,5 kg	D. Dolofan
semigrea	460 kg	L. Baroga
grea	460 kg	Sh. Mincu

Record european

Rezultat	Deținător
365 kg	I. Foldi (Ungaria)
382,5 kg	M. Novak (Polonia)
437,5 kg	E. Kațura (U.R.S.S.)
450 kg	V. Kurențov (U.R.S.S.)
485 kg	V. Beleaev (U.R.S.S.)
487,5 kg	V. Leah (U.R.S.S.)
487,5 kg	V. Golovanov (U.R.S.S.)
487,5 kg	L. Martin (Anglia)
487,5 kg	G. Toth (Ungaria)
500 kg	I. Vlasov (U.R.S.S.)

Doar fiii antrenorilor!...

În 1965 trei sportivi de la Progresul au fost selecționați în lotul republican de juniori. Doi dintre ei (al treilea, I. Dragomirescu, și-a găsit apoi alte... preocupări), au confirmat speranțele, realizînd 10 recorduri republicane, deși aveau planificat unul singur. Tiberiu Apostol (născut în 1949) a doborât șapte recorduri republicane, cucerind și titlurile de campion de juniori I și II la categoria cocos, iar Gheorghe Enciu - la categoria excelentului clujean Holzer - a obținut și el trei recorduri de juniori. Sînt performanțe frumoase, pentru care merită felicitări, în egală măsură, și... părinții lor; pentru că cei doi tineri sînt fiii antrenorilor Gheorghe Enciu și Gheorghe Apostol!

Ultimul aspect din activitatea secției din str. Dr. Staicovici, de ordin igienico-estetic, este unul neplăcut. În timpul antrenamentelor vestiarele sînt ocupate de jucătorii unor echipe de fotbal din campionatul raional, halterofili avînd garderoba în... sala de antrenament! Hainele, înșirate pe cadrul izometric și pe spalieri, nu supără și privirile conducerii clubului?

Dar ceilalți componenți ai secției? Rezultatele lor nu sînt în

Singura schimbare!

Obiectivele fixate pentru acest an (destul de modeste) au fost îndeplinite doar de cîteva halterofili rapidiști. Iar progresele realizate de Stefan Teleman (22 de ani - 312,5 kg la cat. mijlocie), Lucian Kotlar (24 ani - 365 kg la semigrea) și Grigore Tofan (24 ani - 345 kg la semigrea) au momentan valoare doar prin comparație cu cifrele proprii din anul trecut; alte comparații nu i-ar favoriza. De asemenea, locul 5 la campionatul republican pe echipe nu este pe măsura condițiilor de pregătire avute. Nici juniorii, schimbînd de mîine, nu au obținut rezultate mai deosebite. În 1965 nemulțumim faptul că - față de posibilitățile existente - la campionatele republicane de juniori Rapidul a avut doar doi cîștigători: în 1966 a avut doar doi... participanți! Un singur cuvînt explică toate lipsurile: selecția! Unui club

care are în vecinătate numeroase școli profesionale (Școala auto, Școala de căi ferate, Școala Uzinelor Grivita Roșie etc.), cu sute și sute de elevi, nu-i este permis să nu crească neconștient elemente.

Pe cît se vede, sub tribuna stadionului Giulești s-a înfăptuit în anul trecut o singură schimbare, în loc de un antrenor (Ion Doculescu - demisionat), activînd acum doi: Virgil Letfer și Pierre Eremia. În rest, nimic nou! Aceeași sală foarte bună, aceeași rezultate foarte slabe. Cel mai bun performer al secției de haltere (locul II la campionatul individual de seniori) este...atletul Kotlar.

★

Pentru a se ajunge la mari performanțe într-o anumită ramură de sport, un factor impor-

E bine, dar se poate și mai bine!

Sportivii de la Steaua alcătuiesc o echipă tînără (media de vîrstă 22 de ani), cu multe perspective. Cu doi ani în urmă ei reușiseră să cucerească cinci titluri de campioni individuali și titlul pe echipe. Ca obiective pentru 1966, antrenorii Ștefan Achim și Gheorghe Mănăilescu au prevăzut repetarea realizărilor anului precedent. Ce s-a obținut?

Au fost cucerite patru titluri individuale și cel pe echipe. La capitolul „noi recorduri republicane” au fost planificate 10 și s-au realizat 12. Deci un titlu de campion individual nerealizat a fost compensat cu două recorduri peste plan.

Și dacă de la poalele muntelui vrei să ajungi în vîrf în același timp cu cel aflat la jumătatea parții, trebuie să urci de două ori mai repede decît ei!

ADRIAN IONESCU

Adunări generale de dări de seamă și alegeri

La Electronica București...

(Urmare din pag. 1)

necesar nici în popularizarea excursiilor turistice, nici în susținerea lor. Noi am adăuga că la „Electronica” nu s-au făcut eforturi pentru a se da activității turistice un caracter sportiv, excursiile rămânând doar un mijloc de plimbare în alte localități.

Tov. Nicolae Comănică a arătat că numărul membrilor UCFS este foarte mic față de numărul celor care iubesc sportul în această mare uzină. Consiliul asociației n-a muncit suficient în această direcție, n-a folosit competițiile de masă, activitatea sportivă de performanță, excursiile pentru popularizarea sportului și atragerea de noi membri în UCFS. În acest an — a spus tov. N. Comănică — consiliul asociației sportive, birourile de secții și birourile grupurilor sportive, antrenorii și sportivii trebuie să depună eforturi pentru dublarea numărului de membri ai UCFS. Încasarea la timp a cotizației este, de asemenea, o sarcină permanentă.

Tov. Ionel Ionescu a relevat faptul că în darea de seamă nu au fost înfățișate metodele cu ajutorul cărora au fost realizate unele succese. Prin aceasta s-ar fi putut face un util schimb de experiență, s-ar fi dat un ajutor substanțial îmbunătățirii muncii în unele grupe sportive. Faptul că nu a existat o bună colaborare între consiliul asociației, sindicatul și comitetul U.T.C. a împiedicat asupra muncii sportive. Cu ajutorul sindicatului și al organizației U.T.C. ar fi putut fi eliminate la timp o serie de lacune și în adunarea generală de dări de seamă și alegeri ar fi

putut fi înfățișate mai multe realizări. Contribuția celorlalte organe și organizații, a conducerii întreprinderii la dezvoltarea sportului este absolut necesară și pe viitor ea trebuie să existe.

Tov. ing. Ion Ghiță — locțiitor al secretarului comitetului de partid — a scos în evidență contribuția majoră la îmbunătățirea muncii a participanților la discuții. El a subliniat totodată faptul că activitatea sportivă va fi îndrumată în permanență de comitetul de partid.

Așadar, în cadrul adunării generale de dări de seamă și alegeri de la „Electronica”, activitatea sportivă s-a aflat sub focul criticii. Membrii UCFS n-au omis realizările. Ei le-au scos în evidență și au apreciat just activitatea fiecăruia dintre activiștii sportivi obștești de aici. Dar au considerat — pe bună dreptate — că este deosebit de important să contribuie la îmbunătățirea activității aducând la cunoștință rămășițele în urmă, să le discute pentru a scoate în evidență posibilități încă necxploatate, să-și pună la dispoziție puterea de muncă, dragostea lor pentru activitatea sportivă. Noul consiliu al asociației — în care, în funcția de președinte, a fost reales tov. director Ion Șofran — a primit un ajutor meritoriu, jaloane care vor putea duce la realizări substanțiale. Subliniem și noi faptul că asociația sportivă „Electronica” are mari resurse, că printr-o activitate colectivă de îndeplinire a sarcinilor se va putea vorbi despre sportivii ei în aceiași termeni elogioși ca și despre televizoarele și aparatele de radio fabricate de această mare uzină bucureșteană.

MAI MULTE COMPETIȚII DE MASĂ

An de an, activitatea sportivă de masă și de performanță a cunoscut la asociația sportivă Ancora Galați o dezvoltare tot mai mare. Din rândurile celor aproape 3000 de membri UCFS de la Șantierul naval Galați, numeroși șantieri ai sportului au participat la diferite competiții sportive de masă, iar cei mai talentați dintre ei au fost promovați în reprezentativele asociației care activează în competițiile oficiale de caiac-canoe, rugbi, fotbal, handbal etc.

Ațiți despre aceste probleme cit și despre alte aspecte ale muncii, membrii UCFS au discutat la recenta adunare generală de dări de seamă și alegeri. O serie de vorbitori au scos la iveală lipsurile care au frânat extinderea activității sportive la Șantierul naval, au făcut propuneri privind munca în viitor. Ing. V. Paladescu, șeful sectorului I construcții, și alți activiști sportivi de aici s-au angajat să sprijine în muncă noul consiliu în organizarea

unor competiții sportive de masă, cum sunt campionatul asociației, spartachiadele etc. S-a propus ca noul organ de conducere să se preocupe mai mult de organizarea întrecerilor la aceste ramuri sportive la care sunt posibilități materiale și care sunt îndrăgite de tineri (atletism, volei, handbal, fotbal, tenis de masă, șah și altele). Aceste întreceri să fie organizate de la nivelul grupurilor sportive, să atragă un număr mare de tineri și să aibă o perioadă lungă de desfășurare.

Participanții la discuții au propus ca și în acest an birourile secțiilor de caiac-canoe, fotbal, handbal, rugbi, cu sprijinul instructorilor voluntari (dintre care s-au evidențiat C. Cojocaru, ing. Gh. Tănase și V. Tasciuc), să contribuie în mod efectiv la organizarea competițiilor de masă.

S. CONSTANTINESCU
T. SIRIOPOL
corespondenți

Din frumusețile sportului celor puternici. Un spectaculos dublu salt la lupte greco-romane

Foto: T. Roibu

Un sfârșit de săptămână deosebit de bogat la schi

● Fondiștii și biatoniștii concurează la Oberhof, iar juniorii „alpini” la Oberwiesenthal ● Concursurile republicane de la Predeal, Poiana Brașov și Mogoșă ● Rezultatele „Cupei Dornelor”

● Schiorii români sînt angrenați astăzi și mine într-o activitate internațională și internă deosebit de bogată. Fondiștii și biatoniștii militari își continuă la Oberhof (R. D. Germană) întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă a armatelor prietene, iar la Oberwiesenthal, tot în R. D. Germană, tinerii „alpini” Dan Cristea, V. Brenci, Gh. Vulpe, I. Bobiț și Elena Neagoe iau startul în probele de slalom special și slalom uriaș ale „Criteriului pentru juniori”.

● În țară se dispută câteva concursuri cu caracter republican, cel mai important fiind programat la Predeal și la Poiana Brașov. Este vorba de „Cupa Dinamo” care își desfășoară proba de slalom uriaș, în două manșe, sîmbătă pe pîrtia de sub telefericul de pe Clăbucet, iar cea de slalom special duminică, pe pîrtia din Poiana Brașov. Un alt important concurs cu caracter republican are loc la Mogoșă unde schiorii de categoria II-a și a III-a se întrec în cadrul „Cupei regiunilor”. La această competiție iau parte echipele regiunilor Brașov (cu două formații), Ploiești, Cluj, Maramureș, Mureș-Autonomă Maghiară, Hunedoara Banat, București și Bacău. Se desfășoară cursele de slalom special și slalom uriaș. În sfîrșit, tot azi și mine se dispută etapa regională a campionatelor republicane la fond și sărituri.

● Tradiționalul concurs dotat cu „Cupa Dornelor”, desfășurat la Vatra Dornei cu participarea schiorilor din regiunile Maramureș și Suceava, s-a bucurat de un deplin succes. Rezultate: fond 10 km seniori: 1. N. Sfarghiu (Suceava), 2. I. Savu (Suceava), 3. I. Sfarghiu (Suceava); 5 km junioare: 1. Rodica Pall (Suceava), 2. Zenoara Lehaei (Suceava), 3. Elena Brad (Suceava); 5 km juniori: 1. V. Papuc (Suceava), 2. I. Macovei (Suceava), 3. I. Pața (Suceava); 3 km junioare: 1. Paraschiva Cojocaru (Suceava), 2. Elena Lehaei (Suceava), 3. Maria Papuc (Suceava); coborire seniori: 1. R. Pall (Suceava), 2. V. Ilie (Suceava), 3. A. Parcs (Maramureș); juniori: 1. L. Pall (Suceava), 2. S. Malanca (Suceava), 3. C. Ilie (Suceava); senioare: 1. Aneta Pall (Suceava); junioare: 1. Rodica Gagea (Suceava), 2. Marioara Sutea (Suceava), 3. Elena Boiarnov (Suceava); slalom

uriaș seniori: 1. R. Pall, 2. A. Borș (Maramureș), 3. T. Bălan (Suceava); senioare: 1. Aneta Pall; juniori: 1. L. Pall, 2. Brăduț Idanacnevi (Suceava), 3. V. Bălan (Suceava); junioare: 1. Maria Sutea, 2. Elena Boiarnov, 3. Rodica Gagea; slalom special seniori: 1. R. Pall, 2. Mihai Miron (Suceava), 3. V. Ilie; senioare: 1. Aneta Pall, juniori: 1. L. Pall, 2. C. Gorea (Suceava), 3. S. Malanca; junioare: 1. Elena Boiarnov, 2. Rodica Gagea, 3. Maria Sutea; ștafeta 3 x 5 km băieți: 1. Suceava, 2. Maramureș; 3 x 3 km fete: 1. Suceava, 2. Maramureș. În clasamentul pe echipe pe primul loc s-a clasat selecționata regiunii Suceava cu 81 p., urmată de Maramureș cu 182 p. (PAVEL SPAC-coresp).

SPERANȚELE BASCHETULUI CONSTĂNȚEAN

Pasiunea prof. Alex. Botoș (Școala generală nr. 12) pentru creșterea de noi cadre necesare baschetului constănțean este binecunoscută. Datorită hărniciei sale, echipele antrenate de el s-au clasat cu regularitate printre fruntașele formațiilor de juniori mari și mici din întreaga țară. În 1966, de pildă, echipa Farul, antrenată de prof. Alex. Botoș, a cucerit primul loc în competiția dotată cu „Cupa Carpați”. Sub îndrumarea lui s-au ridicat tineri talentați ca Ilroni, Bujor, A. Ioan (promovați în echipa de seniori Farul), Pirșu (acum la I.C.F.), Iordache, Neacșu, Bahaciu (acum la Politehnica București). În prezent bat la poarta consacării Jarnea (născut în 1951 — 1,95 m), Vidican (născut în 1952 — 1,80 m), Ilir Lupu și Luțai. Vidican este mîndria Liceului nr. 3 din Constanța, fiind nu numai un bun sportiv, ci și un eminent elev: are numai medii de 10.

Seriozitatea, disciplina, dragostea și, desigur, metodele folosite în nunca cu echipele de elevi ne dau certitudinea că activitatea prof. Alex. Botoș va fi încontinuată și de acum înainte cu deplin succes, spre bucuria iubitorilor baschetului constănțean.

CORNEL POPA-coresp. principal

Arad. Aproape de 6 seara. Întreb un grup de tineri: — Vă rog, unde se află noua sală a Voimței? — Vă conducem. Mergem într-acolo. — Vreun meci? — Nu, un antrenament. — Jucui? — Nu, asistăm. — !

La câteva mese, antrenamentele se terminaseră. Participanții se îndreptau spre vestiare. Discutau zgomotos, comentau cu ardoare, ca după o veritabilă înfrîngere. — Adriane, nu mergi? — Aștept partida cu Eleonora.

Am privit spre cel înfățișat. Am descoperit un tîndr înalt, șaten, îmbrăcat într-un costum alb. Sublinia ceva pe un material intitulat „Cum se antrenează marii campioni?”. Nu l-am stîngherit. După câteva minute, o tîndră îi strigă: — Adriane, joci?

Atîta aștepta. Credeam că o să fie o partidă de relaxare, un divertisment după cele două ore de antrenament, dar... am văzut un adevărat meci, o înfrîngere de o rară frumusețe, pe parcursul căreia am admirat atît risipa de energie a celor doi, cît și preocuparea lor pentru calitatea jocului; interesul fiecăruia de a demonstra cît mai mult: tehnica a lupturilor subtile, siguranță în „servicii”, atacuri puternice și bine dirijate. Asistența devenise numeroasă. Cîteva mîini s-au ridicat de antrenament între Adrian Șimandan și Eleonora Mihala au devenit tradiționale. „Curioșii” nu-și permit să piardă nimic din demonstrațiile... tinerilor campioni”.

După vreo oră, o voce caldă, părintească, spuse: — Gata, copii!

„Concurenții” își strîng mina și salută ca după „oficiale”. Cine cîștigase? Ni-mănuși nu-i trecuse prin cap să înregist-

treze scorul. Există totuși un cîștigător. Acesta este... tenisul de masă.

— Adriane, de cînd joci?

Nu-i place întrebarea. Mă privește surprins și dispune spre vestiare. În locul lui îmi răspunde antrenorul Emil Procopci:

— Odihnește-te bine. Apoi, către mine: „Nu e nevoie să-i atrag atenția asupra orelor de antrenament sau punctualității. El vine primul și pleacă ultimul. În timpul lecției de antrenament lucrează cu maximum de intensitate”.

Plecînd de la sală, l-am „prins” pe

VISURILE DEVIN REALITATE...

— A început în '61. Apoi, îmi reactualizează etapele „parcursului” de A. Șimandan: „'64 anul primului turneu național de juniori la care participă; în '65, la Tg. Mureș, numele Șimandan „urcă” pînă în ...finale, ca în '66, la București, să cîștige titlul de campion al țării la proba de simplu juniori și împreună cu Panatt proba de dublu băieți.

Palmaresul lui nu e bogat, dar există toate atuurile ca să se îmbogățească. Principatul: munca asiduă, pasionată și o disciplină sportivă ireproșabilă.

Adrian își face pentru o clipă apariția în sală să spună „maestrului” bunăseara. Acesta-l povățuiește:

Întrul nostru jucător aproape de casă. Se vedea că este grăbit.

— Dimineața, am secolă (e într-a X-a).

Mai am de pregătit niste teme.

— Poți să-ți acoperi perfecți și brele de antrenament și școala?

— Îmi calculez riguros fiecare minut.

Oricum, îmi pare rău că nu pot acorda mai mult sportului. Cele trei antrenamente oficiale pe săptămînă mi se par insuficiente. De aceea, am început să lucrez și peste program. Sînt în sală aproape în fiecare zi. Repet. Caut să-mă îmbunătățesc tehnica; de asta depinde performanța finală.

— Ai vreun model?

— Un prototip: Tîrziu.

— Și... un rival?

— Am... emoții la clujeanul Bodea.

— Proiecte?

— Îndrăznește. Pînă acum am... visat.

Visul a devenit pentru prima dată realitate la 2 septembrie 1966 cînd am cîștigat titlul de campion republican la juniori și vreau să mă afirm și pe tîrîm internațional.

N. M.

Echipa de juniori Farul Constanța: de la stînga la dreapta, rîndul de sus: prof. Alex. Botoș, G. Jarnea, D. Mandanopol, C. Puia, M. Urelu, Cr. Hiropede, Alex. Vidican, Șt. Radu, Gh. Ianopol; rîndul de jos: V. Cristina, I. Rîzescu, Gh. Topoleanu, Gh. Luțai, Șt. Moisoiu, P. Ioan, A. Ioan, V. Georgescu

BRIGADA NOASTRĂ DE REPORTAJ NE TRANSMITE DIN PITEȘTI:

INSTRUCTORII SPORTIVI

„CHEIA” MULTOR SUCCESE ÎN SPORTUL ARGEȘEAN

Organele și organizațiile UCFS trebuie să desfășoare o activitate mai susținută pentru selecționarea și pregătirea unui număr tot mai mare de instructori voluntari din rândurile muncitorilor, tinerilor și intelectualilor care îndrăgesc și doresc să sprijine activitatea sportivă în timpul lor liber.

DIN HOTĂRÎREA CONFERINȚEI PE TĂRĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Instructorul sportiv... Este un harnic strungar sau un destoinic maestru oțelar. Este un inimos tractorist, sau o iscusită textilistă. Profesii diferite și, adesea, vârste diferite.

Tinăr sau... mai puțin tinăr, instructorul sportiv trăiește intens dragostea pentru sport, chemarea stadionului, îndemnul de a ajuta la împrietenirea oamenilor cu mișcarea în aer liber, cu exercițiul fizic, cu sportul.

Instructori sportivi destoinici și cu pasiune se găsesc în toate regiunile țării. De ce ne-am oprit însă pe malul Argeșului? Împărtășim părerea că aceasta e una din regiunile în care s-a muncit cu rezultate bune, că aici a fost realizată o experiență care poate fi extinsă. Să mai spunem, oare, că este foarte important să știm cum să valorificăm mai bine priceerea și entuziasmul acestor statornici prieteni ai sportului, cărora le datorăm multe din succesele noastre?

(recent s-a făcut o asemenea pregătire pentru lupte greco-romane), organizarea cursurilor de pregătire de 1-3 luni în întreprinderi și instituții, precum și inițierea unor asemenea îndrumări permanente prin cursurile desfășurate în diferite licee (Curtea de Argeș, Muscel, Râmnicu Vilcea, Drăgășani, Slatina). Fără îndoială, această îndrumare centralizată la nivelul regional sau raional nu poate rezolva singură complexitatea pregătirii instructorului sportiv. Înțelegând această necesitate, consiliul regional Jdosește ca un mijloc permanent de muncă în această direcție desfășurarea celor mai importante probleme de metodică și teorie, de organizare și eficiență a activității sportive de masă și performanță — bineînțeles, la nivelul de înțelegere respectivă. Foarte multe instructorii sportivi sînt interesați — plături a muncii și a-și spune părerea — la planurile largite ale consiliilor raionale și orașenești UCFS, în diferite constanțe, la „Ziua președintelui” etc. Elementul cel mai concret și — după părerea noastră — cel mai eficient al muncii de pregătire a instructorilor sportivi îl reprezintă ajutorul practic, efectiv pe care activitatea consiliului regional și ai consiliilor raionale îl dau instructorilor sportivi cu prilejul deplasărilor în întreprinderi, școli și comune. În mod firesc, buna pregătire a instructorilor sportivi se reflectă nemijlocit în activitatea pe care aceștia o desfășoară în organizarea diferitelor activități sportive de masă sau în pregătirea echipelor participante la competițiile raionale și regionale. Dacă unele din aspectele acestei pregătiri au fost neglijate în câteva raioane, cum ar fi — de exemplu — Costești și Horezu, să ne surprindă că aici lucrurile nu merg așa cum trebuie, că instructorii sportivi nu semnează o îndăjuns de concluzentă fișă de activitate?

Am întâlnit deseori cazuri care arătau că după o atentă muncă de selecție și pregătire a instructorilor sportivi unele organe și organizații UCFS considerau că... și-au făcut datoria și nu le rămîne altceva decît să ouleagă roadele muncii instructorilor sportivi! Să fie oare cu puțință? Nici vorba! Poate abia acum începe munca cea mai atentă, mai plină de grijă, de răspundere, aceea de a încredința cadrul voluntar — bine selecționat și bine pregătit — sarcinile principale ale sportului dintr-un oraș sau dintr-o regiune.

Rezumată, cumva, prea simplă, munca desfășurată în această direcție ar putea fi caracterizată prin aceea că aproape fiecare din cei peste 4000 de instructori sportivi știe ce are de făcut, unde trebuie să acționeze, ce se așteaptă de la el. Coordonatele acestei ac-

țiunii cuprind formele simple de practicare a exercițiilor fizice, inițierea acțiunilor turistice, organizarea competițiilor locale, pregătirea echipelor participante în competițiile raionale și regionale, dezvoltarea sportului în școli. Ni s-a spus, de exemplu, că acestor entuziaști și statornici prieteni ai sportului li se datorează înființarea și activitatea ridicată a celor aproape 40 de centre de inițiere în sport din raionul Muscel. Tot munca harnicilor instructori sportivi a cîntărit cel mai mult în balanța frumoasă realizată obținute de raionul Pitești în ultimele ediții ale „Cupoi agriculturii”. Într-un clasament al raioanelor fruntașe în activitatea sportivă de masă, raionul Costești ocupă unul din primele locuri, ca urmare a faptului că instructorii voluntari, prin munca lor pasionantă, au reușit să convină un mai mare număr de tineri și tinere să vină pe terenurile de sport.

În încheiere, am citit câteva exemplificări din raionul Pitești.

Instructorul sportiv Gheorghe Niță din comuna Dobrogostea nu s-a lăsat pînă nu a dus echipa de volei din „raion” în „regiune” și așa cum a făcut-o mai că-i vine să crezi că nu se va opri aici... Constantin Dumitrescu este instructor sportiv în comuna Titești. Vom spune doar că de ani de zile el este sufletul echipei de oină, campion regional la ultimele ediții. Dacă veți ajunge în comuna Varja și veți fi spectator la o entuziastă „duminică cultural-sportivă” cu participarea a sute de țărani cooperatori, să știți că cel care a muncit toată săptămîna pentru a asigura succesul acestor tradiționale întreceri este instructorul sportiv Armand Dărie. Ne oprim aici, pentru că ne-am amintit și de unii instructori sportivi cu importantă „restanță” în îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au luat la absolvirea cursurilor. Ne gândim la Voica Popescu din comuna Colești și Ion

Blejan din comuna Izvorul, de la care de multă vreme se așteaptă mai mult entuziasm și inițiativă. Și, mai ales, nu înțelegem de ce nu se aude nimic despre activitatea lui Ion Ghinescu din comuna Bascovle care, după oile știm, a fost lector la unul din cursurile de pregătire a instructorilor sportivi și care are toate posibilitățile să facă să se vorbească mai mult despre sportul din comuna sa.

Revenim la ideea misiunii voluntare pe care mulți dintre acești pasionați ai sportului o îndeplinesc cu o remarcabilă abnegație. Și punem firesc întrebarea dacă această muncă este, și cum anume, apreciată. Ne răspunde tov. ALEKANDRU OȚELĂNU, vicepreședintele al Consiliului regional UCFS.

— Înainte de toate se cuvine — și spun acest lucru cu toată convingerea — să manifestăm față de instructorii sportivi tot respectul pentru contribuția lor la îndeplinirea sarcinilor privind dezvoltarea activității sportive de masă, creșterea necontenită a numărului celor care practică sistematic și organizat exercițiile fizice și sportul. De altfel, tocmai ca o prețuire a acestei activități, un mare număr dintre ei fac parte din consiliile asociațiilor și din consiliile raionale UCFS.

— Ce alte forme de apreciere și stimulare sînt folosite de Consiliul regional și de consiliile raionale? — Cred că un exemplu concludent îl reprezintă încrederea și răspunderea acordată instructorilor sportivi în organizarea unor importante activități sportive de

masă sau în pregătirea echipelor participante în competițiile locale. Această responsabilitate, foarte bine precizată în cazul fiecărui instructor sportiv în parte, îi dă acestuia multe satisfacții, îl stimulează în obținerea unor realizări superioare celor ale instructorilor sportivi din alte comune sau orașe.

Această experiență duce desigur la o creștere a pregătirii instructorilor sportivi. Ce se întâmplă cu cei care se evidențiază în mod deosebit în această direcție?

— Sîntem satisfăcuți că ne-am ocupat din timp de îndrumarea acestora spre institutele sau cursurile de specialitate care i-au pregătit ulterior ca profesori de educație fizică sau antrenori. Aceasta a adus, desigur, un plus de calitate și de competență în munca lor și rezultatele ne arată că în viitor trebuie să ne ocupăm cu și mai multă atenție de asigurarea unor posibilități corespunzătoare pentru o pregătire superioară a instructorilor.

— În ce măsură problema stimulării celor mai buni instructori voluntari este în atenția organelor UCFS din regiune?

— Folosim mai multe forme și mijloace de stimulare. Cîntărim cu grijă fiecare exemplu pe care îl prezentăm în toate materialele expuse la plenary sau diferite conferințe. Periodic și, tradițional, la sfîrșitul fiecărui an, celor mai buni instructori sportivi le sînt înmînat diplome și premii în materiale și echipament sportiv. Sîntem conștienți că trebuie să găsim noi forme de stimulare a activității instructorilor sportivi, pentru că — așa cum spunem — acești activiști voluntari sînt principala noastră sprijin în realizarea obiectivelor de proaportii crescute pe care ni le-am fixat pentru acest an.

În dorința de a contribui la stimularea celor mai vrednici dintre cei peste 4000 de instructori sportivi din regiunea Argeș, adăugăm la exemplele citate mai sus numele altor zece care întruose sufragiile unanime:

- Gheorghe Pocraru, instructor de turism la Hidrocentrala de pe Argeș;
- Mircea Angelescu, instructor de atletism și fotbal în comuna Rocu, raionul Costești;
- Ion Cernătescu, instructor de atletism și turism în comuna Bălcești, raionul Vilcea;
- Constantin Istrăte, instructor de radioamatorism în orașul Cîmpulung;
- Mihai Weber, instructor de lupte în orașul Râmnicu Vilcea;
- Cornel Petrescu, instructor de lupte în orașul Pitești;
- Nicolae Grabowski, instructor de turism și alpinism la asociația sportivă Muscelul Cîmpulung;
- Magdalena Oanță, instructor de handbal în comuna Gușoieni, raionul Drăgășani;
- Gheorghe Stăncu, instructor de fotbal în comuna Voicesți, raionul Drăgășani;
- Decobal Stoican, instructor de fotbal în comuna Costești, raionul Horezu.

Am amintit câteva din mijloacele și metodele folosite de organele și organizațiile UCFS din regiunea Argeș pentru ca numărul instructorilor sportivi să crească necontenit, pentru ca aportul acestora să se reflecte cît mai convingător în dezvoltarea generală a activității sportive de masă și de performanță. Am notat, de asemenea, câteva deficiențe și... proiecte. Credem că din toate acestea pot fi trase învățăminte și pentru celelalte regiuni.

DAN GÎRLEȘTEANU
TIBERIU STAMA

Musafiri nepoliticoși

Odorhei și Gheorghieni. Două orașe cu o frumoasă tradiție în sportul cu crosa. Și ca buni vecini asociațiile sportive Avintul Gheorghieni și Tirnava Odorhei s-au giudit că n-ar fi rău să inaugureze anul 1967 printr-o întâlnire de hochei între cele două echipe. Zis și făcut. Pardon, numai zis, că de făcui, așa cum ne relatează corespondentul nostru Ladislau Karda, nu s-a făcut nimic.

Dar, să încercăm să retrăim și noi clipele de emoție ale iubitorilor de hochei din Gheorghieni. Sîntem în ziua meciului. Ora 15.30... Tribunele stadionului sînt pline. Bine echipași împotriva frigului (și la Gheorghieni e frig, nu glumă), sute de spectatori așteaptă cu nerăbdare apariția celor două echipe pe teren, așa cum fusese anunțate și, fapt mai concret, cum

NOTĂ

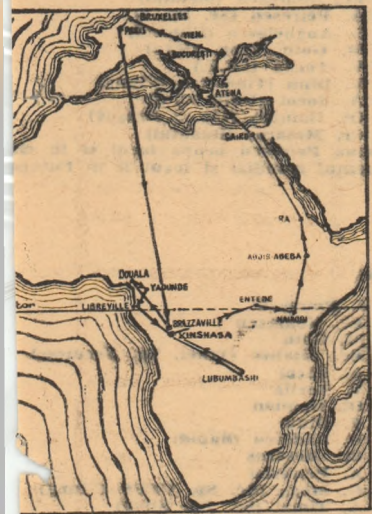
o confirmau biletele vîndute la oasă. Ora 15.45... Ora 16... Hocheiștii din Odorhei tot nu se arată. „Or fi avut vreo pană de drum”, și-au spus organizatorii. Înreazătoz în cuvîntul celor de la Odorhei s-au apucat să verifice instalația electrică. Fie și în noaptea dacă nu s-a putut ziua. Ei, dar oricît așteptare are o limită. Și cea a spectatorului e foarte precisă. Proteste, vociferări... Zădarnice, însă. La cea oră hocheiștii acasă au o altă echipă, uitînd de cei din Gheorghieni. Ce le pasă lor oă amatori de hochei din orașul vecin, se perțeau așteptîndu-l, că organizatorii au făcut pregătiri care au costat bani? Să joce însă e mai comod. Descurcă-se cei din Gheorghieni cum or putea, așa cum de altfel s-a și întimplat, încropindu-se cu chin cu vai două echipe. Numai că de pe urma unei asemenea societăți n-au fost decît pierderi. Au pierdut organizatorii din Gheorghieni, care au făcut chelărueli inutile, au pierdut spectatorii care se așteptau să vadă un joc de calitate și au pierdut, bineînțeles, și hocheiștii din Odorhei reputația de oameni serioși...

„Leopardii” (Echipa Republicii Democratice Congo)

(Urmare din pag. 1)

„Turul de forță” realizat de lotul de cret (media de vîrstă 20 de ani) a fost condusă de specialiștii care l-au însoțit în condiții de siguranță a jucătorilor în condiții geografice puțin obișnuite pentru organismul jucătorilor noștri. Antrenorul nel Drăgușin și medicul Stelian Chersint acum în posesia unor date prețioase, folositoare viitoarelor deplasări echipelor românești pe acest continent, pe prim plan situându-se, însă, și părerea mea, dăsele culesse în Etiopia (altitudine 2.500 m), care corespund

Itinerariul nostru

are măsura condițiilor ce vor fi impuse sportivilor noștri în viitorul Oadă din Mexic...

SPRE KINSHASA

Te îți imagina, atunci la 15 decembrie 1966, cînd am decolat de la aeroportul Băneasa, ce înseamnă o călătorie de 10 zile în Africa? Îți revăd, pe Mustăța, pe Oblemenco, pe Ene încercînd emoțiile descrierilor de călătorie de către unii exploratori ai Africii, pe care ei le călăușeau înfrigurate înainte de a porni la părăsire Europa, prin Bruxelles, la unii transcontinentali „Air Congo”.

Cei 163 de pasageri ai navei aeriene aveau aceeași destinație: Kinshasa, capitala Republicii Democratice Congo. Pentru tinerii noștri fotbaliști, pornirea reactivului în noaptea a constituit un spectacol fieric și emoționant. Limbi de

și pe care Panici și Anca, cu aparatele lor de fotografiat, aveau apoi să le immortalizeze pe pelicula chiar la fuja locului -- în... grădina zoologică din Kinshasa. Cu toată ora înaintată, somnul nu dădea tîrcoale nici unuia din noi. Fusese anunțat că în jurul orei 6,30 vom ateriza în capitala Congoului. După ora 1 noaptea, nimeni nu mai conversa. Băieții stăteau liniștiți fiecare cu gândurile lor. Zburam lin. Prin fereastra avionului, în bezna, se vedeau doar stelele deasupra noastră și flăcările roșietice-albăstrui ce țineau de sub aripile reactorului... La ora 6 ni s-a urât „Good-Morning” (bună dimineața). Peste 30 de minute am aterizat!

Încercăm o surpriză! Hainele de blană și căciulele de lînă cu care erăm îmbrăcați majoritatea femeilor ce s-au urcat la Bruxelles au dispărut în valize. În locul lor -- rochii înflorate, decoltate, ca la noi, în iulie. Am coborît din avion, gata să înfruntăm căldurile tropicale, înghesuind fișurile în sacose, cu hainele pe mîna. O altă surpriză pentru noi ne-a fost oferită de parcuri din apropierea aeroportului, ale căror straturi erau smălțuite în plin decembrie cu petunii, muscate, trandafiri, cale și gurașe. Termometrul aeroportului din Kinshasa arăta 30 de grade și, după cîte ni s-a

(18 decembrie) mai erau două zile, timp în care jucătorii noștri urmau să se acclimatizeze, să efectueze un antrenament, să se odihnească și să se cuieag impresii din capitala Republicii Democratice Congo.

Pe străzile din Kinshasa afise enorme, multicolore, anunțau meciurile noastre. Capitala congaleză și-a primit oaspeții din România cu interes și simpatie. Eram prima delegație românească mai numeroasă poposită pe aceste meleaguri, sportivii noștri bucurîndu-se de o atenție deosebită. Dacă peste tot am fost primiți cu căldură, nu la fel de ospitalieră s-a dovedit a fi pentru noi clima. Temperatura foarte mare și umiditatea ridicată (peste 70 la sută) aveau să fie adversarii cei mai grei de întrecut. La Mendling Hotel, unde am fost găzduiți, sfer satisfacția noastră instalată de aer condiționat ne-au creat o climă ca... acasă. Ne bucuram de ea atîta timp cît stăteam în cameră. Era suficient să coborîm însă 10-15 minute în stradă pentru ca să simți cum îți se lipsește cămașa de piele, să te simți înmăbușit de valurile de aer cald. Priveam norii care pluteau deasupra orașului, dar picăturile de ploaie, după cum ne-au spus localnicii, se lasă mult așteptate în acest sezon.

Primul antrenament i-a dat doctorului

CU TINERII FOTBALIȘTI ROMÂNI ÎN AFRICA (I)

flăcări roșietice și albăstrui țineau din cele patru motoare dispuse sub aripile, brăzînd întinșurînd, la fața sotelilor, un găsit harta Africii cu itinerariul avionului. O dungă roșie ne indica cei 6.367 km pe care îi urma parcurea fără escală în aproximativ 8 ore de zbor. Am traversat Franța, pe deasupra Parisului și Marsiliei, și am trecut peste Mediterana în Africa. Zburam la o altitudine de 11.000 m, cu o viteză de aproape 1.000 km la oră, pe pîntecele și desertul Saharei, peste Nigeria, Camerun, Gabon...

spus, urma să mă urce cîteva linii pînă la ora prînzului. Am fost întâmpinați de reprezentanții Federației naționale de fotbal congaleză și de o mulțime de zăritști și fotoreporteri. Posturile de radio au anunțat sosirea echipei române, iar ciarele de prînz au apărut cu fotografiile de la aeroport, cu intervențiile acordate de antrenorul echipei, Cornel Drăgușin.

AFIȘE MULTE, MULTICOLORE

În drum spre hotel, am aflat de la șoferul autobuzului că pentru primul meci în care formația noastră urma să întâlnească „Leopardii” (denumirea echipei naționale congoleze) se vinduseră 65.000 de bilete. Pînă la data jocului

Cherchii primele probleme. Unii jucători au acuzat, după 40 de minute de efort, senzații de sufocare, o ușoară stare de ameteală și senzație de „plumb” în picioare (Vigu, Dincușă, Pantea, Anca), datorită dehidratării masive și pierderilor de săruri din organism. La alții, aceste tulburări s-au făcut mai puțin simțite. Pentru aducerea celor de mai sus în stare de deplin efort, doctorul le-a prescris un tratament sedativ cu o odihnă prelungită, un tratament vitaminic și săruri minerale mai bogat decît celorlalți. Spre liniștea antrenorului Drăgușin, aceștia și-au revenit mai repede decît ne așteptam, putînd și folosiți în toate jocurile turneului. Se apropia, de altfel, meciul cu „Leopardii” ce urma să aibe loc între „zidurile congoleze”...

MÎINE, LA „GIULEȘTI” ȘI „DINAMO”:

Rapid - Progresul și Dinamo - Steaua

A rămas mai puțin de o lună pînă la prima etapă a returului și numai 18 zile pînă la „reștanța” Farul - Petrolul, care va marca deschiderea oficială a sezonului. Apropierea startului este simțită din plin de echipele noastre de primă categorie care își intensifică pregătirile și își aleg -- pentru verificări -- formații din ce în ce mai puternice.

Mîine, de pildă, iubitorii fotbalului din Capitală se vor împărți între „Giulești” și „Dinamo”, pentru a urmări meciuri care opun echipe de categoria A: RAPID - PROGRESUL și DINAMO - STEAUA. Ambele jocuri încep la ora 11 și sînt precedate (la ora

9,15) de două „deschideri”: Rapid C.F.R. (fost Tehnometal) - „9 Mai” (pe stadionul Giulești) și Dinamo Victoria - Dinamo Ober (pe stadionul Dinamo).

Fără îndoială că confruntările amicale dintre Ban Con, Motroc, Ding, Georgescu, Mîndea, Mateianu, Onidă, Măteuță, pe de o parte, și Nemwellier III, Pircălab, Gherghedi, Popa, Constantin, Jomol, Suciu, Mălmageanu, pe de altă parte, vor atrage un mare număr de spectatori.

La Pitești, dinamoviștii din localitate vor primi replica lotului de juniori UEFA. Meciul începe la ora 11.

Dumbrava (lotul de juniori UEFA) prinde balonul, talona de Ene H (Fază din întâlnirea Dinamo București - Lotul de juniori UEFA, disputată miercuri)

Sub reflector - arbitrajul

Cu gîndul la primăvara fotbalistică, la returul campionatului categoriei A, numeroși specialiști și iubitori ai acestui sport au luat cuvîntul în coloanele ziarului nostru, scoțînd în evidență o serie de aspecte legate de jocurile din toamnă, de rîmă parte a campionatului. Pe cele bune, cu dorința de a le vedea în primăvară (dacă se poate, și mai pronunțate), o cele negative, în speranța că se vor trage învășimintele o rigoare.

S-a trecut însă pe lîngă un capitol deosebit de important, ARBITRAJUL, de care depinde nu numai justa reflectare a strecării sportive de pe teren, ci, în largă măsură, însuși progresul fotbalului nostru, pașii înaintați pe care în viitor vom să-i facem cu și mai multă rapiditate decît pînă acum. m socotit, de aceea, binevenită o convorbire cu tov. ANDREI ADULESCU, președintele Colegiului central al arbitrilor.

— Deși nu simțiți persoană... neutră, totuși ne puteți da un mai bun răspuns la întrebarea pe care presupunem că ați ghicit-o: cum au fost conduse, în toamnă, meciurile din categoria A?

— Crez că arbitrii și-au îndeplinit în condiții mai bune decît în trecut sarcina de onoare ce le-a fost încredințată. unicării sportive au găsit, mai des, cuvinte bune despre hitraje, iar observatorii federali, la rîndul lor, au acordat ajutorității arbitrajelor note de... trecere. Și nu numai la nită. Astfel, din arbitrajele a 88 de meciuri 2 au primit nota 1, 12 -- 9 și 41 -- 8, media generală fiind 7,38. Aș spune că singurul lucru care reflectă faptul că arbitrii și-au făcut și bine datoria: a crescut numărul meciurilor în deplasare, șigate sau încheiate la egalitate. Regulamentul a fost aplicat și bine, fără... derogările caracteristice în favoarea gazdelor în defavoarea oaspetilor.

de la 11 metri au fost, în marea lor majoritate, în beneficiul gazdelor...

— Am precizat că arbitrajele s-au îmbunătățit. Nu am spus că au devenit ireproșabile... Să nu se uite însă că, de cele mai multe ori, echipele care se deplasează se apără, jocul se desfășoară în apropierea porții lor, infracțiunile (unele în care) fiind în raport cu această situație.

— Ne-ați vorbit despre o îmbunătățire a arbitrajelor. Este vorba de o întâmplare sau ea a fost determinată de anumite cauze, de anumite măsuri?

Interviu cu ANDREI RĂDULESCU, președintele Colegiului central al arbitrilor

— Eu cred că sînt cîteva elemente care contribuie în acest lucru. În primul rînd, există și în arbitrii o competiție. Din masa celor 4.000 de arbitri de fotbal, cei mai buni au fost selecționați pentru lotul republican, iar aceștia, la rîndul lor, au fost împărțiți în 3 grupe. Trezirea într-o grupă superioară constituie un stimulente pentru un arbitru. De altfel, ca este urmarea directă a felului cum arbitrează într-o anumită perioadă de timp. Ar trebui să arăt că și delegările au fost mai judicioase. S-a renunțat la sistemul rotației, aplicat, ca și la acordarea primelor în unele cazuri, din motive sentimentale. Arbitrii buni -- mercu la conducerea jocurilor! Firește, delegările la meciurile din străinătate constituie și ele un stimulente. În ultima instanță, analizarea cu exigență a arbitrajelor și aplicarea de sancțiuni acolo unde a fost cazul au

constituit măsuri tot abit de utile pentru îmbunătățirea arbitrajului.

— Puteți să ne vorbiți și despre unele lipsuri din activitatea „cavalerilor fiericului”?

— Arbitrii noștri devin, în multe cazuri, apărători ai... apărătorilor, trecîndu-le cu vederea abaterile, atacurile lor nereglamentare asupra înaintașilor. Și nu se poate atinge un nivel înalt în fotbal, jucătorii nu luptă în suficientă măsură pentru a-și perfecționa tehnica atîta vreme cît arbitrii, prin felul cum conduc, nu-i apără pe bunii fotbaliști împotriva atacului ce folosesc mijloace incorecte.

O altă lipsă a fost aceea că n-a existat o aplicare uniformă a regulamentului, în ceea ce privește lupta corp la corp sau atacul asupra portarului. De-aici, derută în rîndul spectatorilor și chiar al jucătorilor. Unii portari, cînd sînt atacați, se nîșă nedumeriti la arbitru, așteptînd fluierul acestuia. S-ar mai putea vorbi despre obstrucția pe care o fac apărătorii atunci cînd un înaintaș încearcă să atace portarul întepunîndu-se -- nereglamentar -- între ei, fără ca arbitrii să sancționeze această abatere. Meciurile din tur au mai arătat că, uneori, colaborarea dintre conducătorul de joc și cei doi arbitri de linie este defectuoasă.

— Am vrea să cunoaștem părerea arbitrilor despre... arbitri. Care au fost cei mai buni?

— Dintre conducătorii de joc consacrați: Iosif Ritter, Mircea Rotaru, N. Mihăilescu, Al. Toth, Ilie Drăghici și Vasile Dumitrescu. S-au evidențiat și Gh. Limona, Nicolae Raimea, Sever Mureșan, C. Bărbulescu, Francisc Coloși, Iuliu Boros, Al. Grigorescu și Emil Vlaicușescu. În curînd, sper să-i pot remarca și pe... Alexandru Caricaș, Constantin Dinulescu, Nicolae Tătaru, Ovidiu Maior și Silviu Stăncescu, cunoscuți fotbaliști care au revenit pe terenul de fotbal ca arbitri.

— S-a spus că n-ar fi rău în cronicile sportive să se dea note și arbitrilor, nu numai jucătorilor. Cum priviți această idee?

— N-am nimic împotriva. Fîind vorba de note, ne vom sili să ne prezentăm cu... materia bine învășată!

JACK BERARIU

Perioada de întrerupere a campionatului trebuie folosită din plin pentru pregătire

Fază dintr-un meci masculin de volei de categoria A desfășurat în prima parte a campionatului republican la Ploiești (Petroilul — Steaua București 1—3): blocajul echipei Steaua respinge un atac al gazdelor. Foto: I. Popescu (Ploiești) — corespondent

Echipele divizionare masculine și feminine de volei se află acum în perioada dintre turul și returul campionatului republican, care durează în medie opt-zece săptămâni. Această etapă trebuie folosită din plin de toate echipele și în special de cele ale cluburilor (m + f) și Rapid (m), care participă în „C.C.E.”, precum și de echipele ai căror jucători și jucătoare fac parte din loturile reprezentative (juniori și seniori).

Pentru alcătuirea planului de pregătire antrenorii trebuie să se bazeze pe concluziile ședințelor de analiză a turului campionatului, la care se vor adăuga rezultatele probelor de control și controlul medical.

Înainte de a aminti unele sarcini și de a recomanda câteva mijloace specifice acestei perioade pregătitoare, trebuie să menționăm că prima parte a campionatului s-a caracterizat printr-o valoare crescută față de returul campionatului desfășurat în 1966. La această creștere valorică au contribuit toate echipele participante și în mod deosebit cele din prima jumătate a fiecărei serii.

Revenind asupra sarcinilor din această perioadă considerăm că este absolut necesar ca în primele 4—6 săptămâni accentul să fie pus pe pregătirea fizică (50%) folosindu-se în principal mijloace din atletism, gimnastică acrobatică și practicare, dacă este posibil, a patinajului și schiului. Din cele 4—5 antrenamente săptămânale, este recomandabil ca cel puțin 2—3 să se desfășoare în aer liber.

De asemenea, se indică practicarea celorlalte jocuri sportive (fotbal, handbal, rugby și baschet) atât în aer liber, prin zăpadă, cât și în sală. De altfel, în ultimii ani, multe echipe

de diferite categorii se pregătesc în acest fel. În această direcție, loturile noastre reprezentative constituie un foarte bun exemplu, antrenorii și jucătorii lor dovedind din plin atenția pe care o acordă pregătirii fizice, unul din cei mai importanți factori ai antrenamentului.

În continuare, cu cât ne apropiem de returul campionatului (3—5 săptămâni), accentul se pune pe pregătirea tehnico-tactică (70—80%). În aceste săptămâni (înainte de retur) pregătirea jucătorilor trebuie să se desfășoare într-un cadru cât mai apropiat de cel competițional, individualizarea urmînd a fi prezentă aproape la fiecare antrenament.

În prima parte a campionatului, s-a constatat că jucătorii exagerează în executarea pasei cu două mâini de jos. De ce? Jucătorii și jucătoarele noastre încă nu reușesc să discearnă diferitele situații din timpul jocului și nu folosesc în măsura cuvenită, în așteptarea mingii, pozițiile medii și joasă, care constau din îndoirea pronunțată a articulațiilor gleznelor și genunchilor pe parcursul fazelor de joc. De asemenea, se impune utilizarea, mult mai mult, a plonjoanelor.

În ceea ce privește primirea serviciului, care constituie unul din cele mai importante momente ale jocului, deși s-a progresat, totuși foile de arbitraj confirmă că încă sîntem deficitar la acest capitol. S-a constatat că s-au pierdut multe puncte, în special la „intrare”, și acestea sînt hotărîtoare pentru un set și chiar pentru o partidă. Trebuie ca antrenorii să repete cit mai mult atît așezarea pe teren la primire, cit și tehnica de preluare a serviciului. Este indicat ca prima linie să stea la 4—5 m distanță de plasă, iar jucătorii din linia a doua să fie așezați în funcție de colegii lor. Este recomandabil să se facă repetări multe chiar și din preluarea serviciului, asigurîndu-se astfel o varietate a atacului încă de la punerea mingii în joc. Este cunoscut faptul că o echipă care este foarte bine pregătită în tactica la serviciu are cele mai mari șanse de a obține victoria în fața unei echipe care nu acordă importanța cuvenită atît pregătirii serviciului, cit mai ales preluării lui. O dată cu primirea serviciului este bine să se exerseze și diferite procedee de servire a balonului.

Serviciul în forță este încă neglijat și este necesar să se alterneze serviciul plutitor cu cel în forță, în funcție desigur de posibilitățile fiecărui jucător al echipei. Numai cu un număr foarte mare de repetări se poate obține o constantă

în execuție care să asigure o reușită și în finaluri de seturi.

Desigur că și celelalte elemente și procedee tehnice vor fi pregătite în antrenamente, antrenorii abordînd în același timp și aspectul tactic în pregătirea acestora.

Cît privește tactica în apărare, nu vom insista acum asupra ei, iar aceasta cu atît mai mult cu cît aproape toate echipele participante la campionat utilizează cu succes sistemul defensiv cu centrul doi retras. Aplicarea celor două variante ale acestui sistem s-a dovedit că rezolvă într-un procentaj mult mai mare diferitele situații din apărare decît orice alt sistem defensiv. Aceasta confirmă încă o dată valabilitatea noii orientări prezentate de federația de specialitate la constătuirea din noiembrie anul trecut. Reamintim antrenorilor că trebuie totuși să aibă preocupări și mai multe în ceea ce privește perfecționarea apărării și, de asemenea, a autodublării, care actualmente se cunoaște aproape numai teoretic. În privința tacticii în atac, și aici constatăm o generalizare a combinațiilor tactice, menționînd „intrarea” din zona I, aplicată de marea majoritate a echipelor participante la campionat. Trebuie să reamintim antrenorilor că este necesară o și mai bună colaborare între ridicătorii care coordonează jocul, ca și între aceștia și trăgători. Deși s-au făcut progrese, totuși dublajul în atac se impune a fi mult mai mult exersat. În aceste câteva săptămîni dinaintea returului se recomandă folosirea celor mai bune complexe de exerciții tehnico-tactice, jocuri cu efective de jucători reduse și, bineînțeles, organizarea unui număr corespunzător de jocuri de verificare în condiții cit mai apropiate celor din campionat. În această perioadă pregătitoare, dintre tur și retur, trebuie să se îmbogățească și cunoștințele teoretice ale jucătorilor și jucătoarelor noastre.

Sîntem convinși că toate indicațiile și recomandările prezentate aici vor contribui la desfășurarea unei activități de instruire la nivel superior, care așteptăm să fie reflectat în jocurile din returul campionatului republican.

prof. N. TARCHILA
antrenor federal

Sezonul competițional 1967 va trebui să aducă consacrarea tinerelor alergătoare

Cu numărul de astăzi vom începe publicarea bilanțului athletic 1966 al celor 12 probe feminine care figurează pe programul marilor concursuri internaționale. Din capul locului trebuie subliniat creșterea valorică a rezultatelor înregistrate, în special de atletele din tînăra generație.

În probele de viteză au dominat categoric sprinterile poloneze Irena Kirszenstein și Eva Klobukowska, cîștigătoare (alternativ) ale tuturor concursurilor la care au luat parte. Ele au înregistrat același timp — 11,2 sec. și respectiv 23,1 sec., la 0,1 sec. și 0,4 sec. de recordurile mondiale.

Cursele de semifond au marcat un progres spectaculos, determinat — în mod special — de rezultatele unor tînere atlete ca Vera Nicolici, Abigail Hoffmann, Charlotte Cook etc. La „europenele” de la Budapesta, Iugoslava Nicolici (17 ani) a făcut un adevărat tur de forță cîștigînd, de o manieră categorică, seria (2:08,5), semifinala (2:04,2) și finala (2:02,8).

Alergătoarele noastre, fără să fi marcat progrese însemnate, au reușit o serie de rezultate care ne dau speranțe.

Spunem aceasta gîndindu-ne la noul mare de junioare, unele foarte lentate, care apar în listele celor de bune performanțe ale anului trecut. De Anța Petrescu, Mariana Goth, Ecateri Vitalios, Viorica Dinu, Olga Damian, Așela Timal, ca și de Veronica Anghel Alina Popescu, Elena Oancea așteptăm în 1967 performanțe care să împu sprintul românesc pe plan internațional. În această privință ne amintim că urmă cu doi ani Ioana Petrescu a fost a șasea din lume pe 200 m. Deci, tr-un fel, drumul a fost... deschis.

La semifond, situația de perspectivă pare oarecum mai slabă. În afara Dinel Bădescu, cu evidente posibilități, 400 m. a Elisabetei Baciu, Gherghiu Moldovan și Iuditei Szacacs la 800 celelalte alergătoare tînere n-au făcut încă nimic care să le acorde credit pentru viitoarele mari performanțe pe care le așteptăm.

Cea mai bună semifondistă a anului a fost clujeanca Ileana Silai, care a venit pe stadion după o întrerupere cîtiva ani și care a realizat, în genele rezultate mulțumitoare.

100 METRI

In lume	România
11,2 I. Kirszenstein (Polonia)	11,8 I. Petrescu (Rapid)
11,2 Ev. Klobukowska (Polonia)	12,0 Ec. Nourescu (Metalul)
11,3 T. Ciepla (Polonia)	12,0 A. Petrescu (Șc. Sp. 2)
11,4 M. Nemeszhazi (Ungaria)	12,1 S. Angheliescu (Viitorul)
11,4 H. Trabert (R.F.G.)	12,1 M. Goth (Prog. Deva)
11,4 L. Alfoieva (U.R.S.S.)	12,1 V. Tocilă (I.C.F.)
11,4 J. Lamy (Australia)	12,2 V. Dinu (Tineretea C-lung)
11,5 V. Popkova (U.R.S.S.)	12,2 A. Socol (Univ. Cluj)
11,5 I. Press (U.R.S.S.)	12,2 Ol. Damian (Lic. 2 Brașov)
11,5 Ev. Lehnocka (Ceh.)	12,2 Cr. Mesarș (Banatul)
11,5 I. Stock (R.F.G.)	Ioana Petrescu ocupă locul 46 în campionatul mondial și locul 38 în Euro
11,5 W. Tyus (S.U.A.)	
11,5 G. Mayer (Franța)	
11,5 T. Talișeva (U.R.S.S.)	
11,5 M. Ikina (U.R.S.S.)	
11,5 K. Frisch (R.F.G.)	

200 METRI

23,1 I. Kirszenstein (Polonia)	24,3 I. Petrescu
23,1 Ev. Klobukowska (Polonia)	24,5 Ec. Nourescu
23,3 Ed. McGuire (S.U.A.)	24,6 M. Goth
23,4 B. Farrell (S.U.A.)	24,7 Ec. Vitalios (Tract. Tg. Secuiesc)
23,4 V. Popkova (U.R.S.S.)	24,8 A. Socol
23,5 I. Piotrowska (Canada)	25,2 V. Tocilă
23,5 T. Tiedtke (R.D.G.)	25,2 Ol. Damian
23,5 L. Samotesova (U.R.S.S.)	25,5 V. Dinu
23,5 J. Lamy (Australia)	25,5 D. Bădescu (Rapid)
23,6 A. Toth (Ungaria)	25,6 Cr. Mesarș
	25,6 A. Petrescu
	25,6 G. Moga (Șc. Sp. UCFS C-lung)
	25,6 A. Timal (Șc. Sp. Sibiu)
	I. Petrescu ocupă locul 46 în lume și 30 în Europa.

400 METRI

52,7 J. Pollock (Australia)	56,3 I. Silai (C.S.M. Cluj)
52,9 V. Hmelkova (Ceh.)	56,5 D. Bădescu
53,1 Sin Kim Dan (R.P.D. Coreeană)	57,1 Fl. Stancu (Steaua)
53,3 Ch. Cook (S.U.A.)	57,3 Ec. Nourescu
53,7 S. Szabo (Ungaria)	57,6 El. Baciu (Șc. Sp. UCFS Roman)
53,7 L. Samotesova (U.R.S.S.)	57,7 El. Ionescu (Const.)
53,8 M. Noiret (Franța)	58,1 Cl. Iacob (Progresul)
53,9 A. Muncaci (Ungaria)	58,4 V. Gabor (Dinamo Br.)
53,9 U. Morris (Jamaica)	58,9 I. Petrescu
53,9 L. Zagere (U.R.S.S.)	59,1 El. Teodorof (Dinamo)

800 METRI

2:02,8 V. Nicolici (Iugoslavia)	2:07,8 El. Silai
2:03,1 Z. Szabo (Ungaria)	2:08,5 Fl. Stancu
2:03,2 A. Smith (Anglia)	2:08,6 El. Baciu
2:03,5 A. Hoffmann (Canada)	2:09,2 V. Gabor
2:03,7 A. Gleichfeld (R.F.G.)	2:09,3 Cl. Iacob
2:03,7 Sin Kim Dan (R.P.D. Coreeană)	2:11,6 Gh. Moldovan (Mureșul Tg. Mureș)
2:03,8 Ch. Cook (S.U.A.)	2:11,8 El. Teodorof
2:04,1 P. Piercy (Anglia)	2:12,5 I. Szacacs (Tractorul Tg. Secuiesc)
2:04,1 M. Stephan (N. Zeelandă)	2:12,6 El. Bucur (Steaua)
2:04,2 A. Krivoșcekova (U.R.S.S.)	2:12,5 El. Ionescu

Cele mai bune dintre alergătoare ocupă locurile următoare în bilanțul mondial și european: El. Silai 38, Fl. Stancu 46—35, El. Baciu 47—36.

CLASAMENTELE ETAPEI REGIONALE A CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE PATINAJ ARTISTIC (COPII ȘI JUNIORI MICI)

COPII II (7—8 ani), fete: 1. Elena Stanciu (Constructorul 101,1 p; 2. Gabriela Voica (Dinamo) 91,2 p; 3. Cristina Nicolau (Șc. sp. 2) 86,9 p; 4. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 89,9 p; 5. Mirela Goleanu (Din.) 75,8 p; **băieți:** 1. Cătălin Grecu (Constr.) 85,0 p. **COPII I (9—10 ani), fete:** 1. Valentina Bucumeanu (Șc. sp. 2) 136,4 p; 2. Paula Chiriță (Constr.) 115,3 p; 3. Sorina Sfetcu (Din.) 113,4 p; 4. Georgiana Ionel (Din.) 101,4 p; **băieți:** 1. Octavian Goga (Din.) 140,2 p; 2. Lucian Cozia (Constr.) 135,9 p; 3. Mircea Ion (Șc. sp. 2) 129,8 p; 4. Călin Tulpan (Din.) 123,2 p. **JUNIORI MICI, fete:** 1. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 203,7 p; 2. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 189,0 p; 3. Gabriela Cosmăciuc (Din.) 156,3 p; 4. Doina Bigică (Constr.) 140,6 p; 5. Sanda Petrescu (Șc. sp. 2) 135,6 p; **băieți:** 1. Mihai Popescu (Constr.) 204,8 p; 2. Atanase Bulete (Șc. sp. 2) 178,0 p; 3. Dan Panait (Constr.) 161,7 p; 4. Dan Popescu (Șc. sp. 2) 146,5 p; 5. Paul Dragomir (Constr.) 123,9 p.

DE LA I. E. B. S.

● La bazinul acoperit Floreasca funcționează un curs de inițiere la înot pentru copii. Inscriseri la bazin.

● Patinoarul „23 August” este deschis pentru public astăzi orele 17—19 și duminică orele 10—13 și 16—18.

● LA PATINOARUL „23 AUGUST” ÎNCEPE ÎN ZIUA DE 30 IANUARIE SERIA A VII-A A CURSULUI DE ÎNȚIERE ÎN PATINAJ PENTRU COPII. ÎNȚRE 6—14 ANI CURSURILE SE DESFĂȘORĂ ÎNȚRE ORELE 13—14.30. ÎNSCRIERILE SE FAC LA PATINOAR. ZILNIC, ÎNȚRE ORELE 10—13 și 15—18.

ATLETISM La ora 16, în sala „Steaua”:

PRIMUL START OFICIAL DIN NOUL SEZON

După o serie de întreceri preliminare, care au avut loc la București, Cluj, Timișoara, Tg. Mureș, Hunedoara și în alte orașe, cei mai buni juniori mici se vor întîlni astăzi și

mine în sala „Steaua” din calea Plevnei. Primul pocnet de start al mult așteptatului lor concurs republican va răsună la ora 16, pentru alergătorii din seriile probei de 50 m. Totuși, nu ei vor intra primii în concurs, ci săritorii cu prăjina, care încep întrecerea la ora 14.30. Peste 200 de atleți vor lua parte la cele 12 probe ale concursului. Printre protagoniștii se numără Laurențiu Niculescu (Cimpina), Vladimir Barboș (Arad) și Veronica Anghel (Ploiești) la 50 m, Andrei Cosmănescu (București) și Zoia Moldovan (Tg. Mureș) la înălțime, Elena Mirza (București) și Alina Popescu (București) la lungime, Niculina Hinda (București) la 50 mg, Dan Moșoiu (Arad) la greutate.

— A. I. —

Miliana Micu (Constructorul) este una dintre favoritele probei de aruncare a greutății. Principalele adversare: Viorica Brad (Progresul) și Carmen Ionescu (Șc. sp. nr. 2)

Citiți nr. 2 al revistei ilustrate

„SPORT”

DIN CUPRINS:

HANDBAL: Ce reprezintă bronzul din Suedia.

VOLEI: Politehnica Galați și „armele” ei secrete.

LUPTE: Dumitru Pîrvulescu vizează al cincilea start olimpic.

FOTBAL: Ștefan Coidum prezintă „miracolul Jiul” ● Nunweiler III își povestește viața

(I) ● Echipe de categoria B: C.S.M. Sibiu și Minerul Baia Mare.

RUGBI: Grivița Roșie la al 9-lea titlu ● Rugbiul european în 1966

NATAȚIE: Dawn Fraser: Minutul cel mai lung (V).

MAGAZIN SPORTIV

MAGAZIN

Sportiv

Instantaneu de familie cu LETIȚIA ȘI NICOLAE GÎJU

O stațiune de munte. Două echipe: una de box și alta feminină de tenis de câmp. O dimineață splendidă. Fetele vor să schizeze. Cîteva dintre ele au experiența pitiei, altele pușca pentru prima dată schiurile în picioare. Printre ele o tînră, aproape

care susțin acest „cuib al fericității”, cum îi numesc vecinii.
— Anul căsătoriei noastre, 1965 — ne spune Gîju — corespunde cu primele noastre succese în sport: devenim amîndoi campioni republicani: eu la „cocoș”, Letiția la tenis

Se vorbea mult despre „armele” adversarului sofului meu. Am pîna tot meciul, în reprize: mai înțit de frică și apoi de bucurie. După ultimul gong, cînd învingătorul m-a luat în brațe, pîngeam amîndoi.
— Cum mă manifest eu la meciurile ei? Sufăr. Aș vrea s-o ajut, să-i transmit (oare cum?) mai multă forță. Tocmai de aceea stau tot timpul cu marile încălețate, gata să sar la teren.
— Emoțiile noastre nu încrețesc, reia discuția sofula, nici cînd participăm la alte întîlniri; spre exemplu, fotbal sau rugbi. Ca suporteri ne înțelegem perfect pentru că simpatizăm amîndoi echipele clubului nostru: Steaua.
Printre fotografiile din album, descoperim portretul lui... Dumitriu (!)
— Îi apreciez foarte mult — ne spune Gîju
Știu de ce! Stilurile lor de joc au la bază un element comun: lentă. Îmi reamintesc o formulă auzită cîndva: „Gîju reprezintă în ring copia din teren a lui Dumitriu; valabilă fiind și viceversa”. La capitolul „performanță”, Letiția aduce niște completări necunoscute nouă:
— Nu v-am spus că soful meu este și un priceput bucdar. Știe să pregătească circa 30 de feluri de mâncare. Este un lucru care, trebuie să recunoașteți, nu mă lasă de loc rece. Performanța în materie îmi aparține mie, oricum. Dețin recordul a 130 de combinații. E drept, m-am folosit și de indicațiile Sandei Marin („Carte de bucate”) dar asta în perinada... „junioratului”.
Reactualizăm „junioratul” Letiției; afirmarea în sportul alb pe vremea cînd era „fetița cu perspectivă” de la Cîmpia Turzii; venirea la Steaua spre sfîrșitul lui '64 și disputarea primelor partide sub ochiul critic al unui public pretentios.
O dată cu căsătoria, Letiția intră definitiv în „senioratul” vieții. Primeste matur viitorul familiei (în care este inclusă și perspectiva unui al treilea membru), pregătirea sa sportivă, evoluția viitoare a sofului. Are certitudinea că performanța din Mécic (medalia de aur în finala preolimpică cu Espinoza) va fi curînd redată.
Speră în niște meciuri mari, care să-l aducă lui Gîju faima lui... Cassius Clay!

Un ring în miniatură... O rachetă de tenis. O oră a amintirilor sportive...

un copil, fine cu orice preț să nu se facă de ris. Fie ce-o fi: stringe dinții și... „avanti”. Un ochi alert care urmărește din umbră jocul pricepe că nu e de glumit. Stă „en garde”. La cîteva clipe după start, „schiurile începătoare” se odihnesc undeva, la marginea ademintei ei pitii, într-un moment de zăpădă. Misteriosul urmăritor se aruncă în cursă, ajunge la locul „întîmplării”, dă primele ajutoare. Urmează cîteva întîlniri și o... cerere în căsătorie. Ați văzut întîmplările astea în vreun film? Poate. Tot așa s-au cunoscut boxerul Nicolae Gîju și tenismana Letiția Man. Era la începutul lui '65. Ea avea 17 ani, el 20. După cîteva luni s-au căsătorit, iar după doi ani, rînd le-am făcut o vizită acasă, erau mai fericiți ca cricid. Tinerete, erubescență și o excelentă înțelegere — iată elementele

de câmp, proba de dublu cu E. Dumitrescu.
— Chela succesului, în țervine Letiția, am găsit-o în ajutorul pe care ni l-am dat unul altuia. Căsătoria a reprezentat pentru noi liniște, un mod de viață organizat, înțelegere și un permanent suport moral.
Am răsfosit împreună cu familia albumul activității ei sportive:
— Am început boxerul în '61, la Craiova, după un stagiu de cîteva ani făcut la... fotbal (pitici și juniori). Jucam fundas. Într-o zi, am intrat împreună cu un prieten la un antrenament de box și m-am... jucat cu „umbră”. M-a prins imediat în mrejele ei. După doi ani petrecuți aici, trec pentru cîteva luni la Lugoj de unde vin în '64 la Steaua și bomez direct la seniori. E anul cînd ajung pînd în finală. Pierd la Ciucă. Asta m-a îndrăjit. Am lucrat în sistem la capitolul „tehnică”. În '65 reușesc să devin campion la cocoș, performanță pe care am redătat-o în anul următor (în '66 la ancheta realizată de revista „Sport”). Nicolae Gîju a fost desemnat „cel mai bun boxer al anului”.
— Finala cu Putu — mărturisește Letiția — mi-a dat cele mai mari emoții.

Din toată lumea

● Filmul documentar de mare metraj „Jocurile Olimpice de la Tokio” rulează cu un deosebit succes în R. F. Germană. Pîna acum, el a fost vizionat de aproape 2 milioane de spectatori, prilejuind realizarea unor încasări mai mari decît în cazul multor „superproducții”.
● Iată bilanțul... extra-sportiv al Jocurilor asiatice desfășurate la Bangkok: 2 spectatori morți și 143 răniți la meciurile de fotbal; 49 de răniți la întîlnirile de baschet și „numai” 26 de răniți la meciurile de box.
● 48 de jocuri la rînd, în campionat, echipa scoțiană Celtic nu a cunoscut înfrîngerea! În cel de-al 49-lea meci a părăsit însă terenul învinsă: 2-3 cu Dunfermline United.
● În luna iulie, la Madrid, va avea loc primul „campionat mondial” de baschet rezervat jucătorilor... sub 1,80 m. Pîna acum, participanții — Franța, S.U.A., Spania și Filipine — au confirmat participarea.

NUȘA MUSCELEANU

Remiză de mare luptă...

Un atac pe... extrema dreaptă (a tablei) este oprit și albul va încerca o contraofensivă în centru! Dar, el se lovește de apărarea... aglomerată a negrului. Turnul, ca un veritabil liberu, „mătură” pe rînd două piese adverse. Între timp, „fugarii” fac un reușit... schimb de locuri. Și întîlnirea se încheie cu un echitabil rezultat de egalitate...

Ați recunoscut, desigur, în persoana celor doi „combatanți” din fața tablei cu patrate albe și negre pe II.IE OANĂ și ȘTEFAN COVACI, antrenorii echipei naționale de fotbal. Deși aflat la polul opus fotbalului, șahul se înscrie printre pasiunile statornice ale celor doi antrenori. Partidele lor sint... tradiționa-

le, oferind un bun prilej de recreere în momentele de răgaz.
Sa sperăm că acești doi tehnicieni vor ști să transmită elevilor lor, în evoluțiile pe gazon, iscusința tactică și măiestria gândirii șahiste. Că, pe teren, fotbaliștii noștri vor reuși să vadă cu o... mutare mai mult decît adversarii lor, vor respinge atacurile și vor face... mat regii (adică, portarii) adversi.
Șahul și fotbalul găsesc, se pare, din acest punct de vedere, o trăsătură comună...
Foto și text: T. ROIBU

Anca Agemolu: „Înotul — un sport al tuturor vîrstelor”

Pe Anca Agemolu, tîmra interpretă a unor melodii îndrăgite de iubitorii muzicii ușoare, am întîlnit-o, în urmă cu cîteva zile, la bazinul de natație de la Floreasca. Se pregătea pentru un nou salt de pe trambulină.
— Se pare că înotul vă pasionează în mod deosebit...
— Așa este. Încă de pe băncile școlii, cînd eram elevă de o șchioapă, am îndrăgii natația. Speram să devin... o campioană. Dar ce nu visezi la 10 ani!... În timpul studenției am continuat să practic acest sport. Performanțele nu au fost însă pe măsura dorințelor.
— Poate, pentru că muzica vă atrăgea în egală măsură.
— Este adevărat. Muzica mă pasiona și îmi solicita

o bună parte din timpul liber. Încetul cu încetul am... „trădat” natația, consacrîndu-mi toate forțele muzicii. Aceasta mi-a adus multe satisfacții. Ceea ce nu înseamnă că am... uitat de înot. Îndrăgesc foarte mult acest sport al tuturor vîrstelor și, pe măsură ce am puțin timp disponibil, vin la bazin.
— Și vara și iarna?
— Vara mă atrage mai mult, Porneșc înot spre larg și nu mă întorc decît atunci cînd băieții de la „Salvamar” obolesc urmîndu-mă cu bărcile pentru a mă readuce în porțiunea „fără pericol”.
Am întrerupt aici convorbirea cu Anca Agemolu. Se grăbea să mai parcurgă de cîteva ori bazinul...

AUREL CRÎȘAN

Pe pista de gheață, cu 120 de kilometri pe oră!

Anul trecut, la campionatele mondiale de bob de la Cortina d'Ampezzo, echipajul român Panțuru-Neagoș a ocupat un remarcabil loc 5. De la Cortina d'Ampezzo nu s-a împlinit anul și iată că aceiași cuplu reușește să cucerească la campionatele europene de la Igls o medalie de argint!
Aceste succese se înscriu pe linia unei vechi tradiții, sportivii români afirmîndu-se puternic de-a lungul anilor în acest sport al curajului, al reflexelor ultrarapide. Nici un sport nu cere mai multă îndrăzneală, mai multă prezență de spirit ca bobul, cu coborârile sale pe o pitie de gheață cu numeroase viraje, viteza depășind de multe ori 120 de kilometri pe oră.
Dar, să răsfoim vechi... hrisoave pentru a vedea isprăvile boberilor noștri. 1928. St. Moritz. Cea de-a doua ediție a J.O. de iarnă. Printre numeroasele echipe de bob prezentate de S.U.A., Italia, Anglia, Austria, Franța, Germania, Belgia, Olanda, Argentina etc. etc., organizatorii consemnează în tole de concurs și prezența echipajului românesc condus de Grigore Socolescu. Din echipaj (alcătuit în acea perioadă din 5 persoane) mai făceau parte Iulian Gavăț (inginer, astăzi profesor la Institutul de petrol și gaze, membru corespondent al Academiei), Toma Petre Ghiulescu, Trăian Nițescu și Mircea Socolescu (azi inginer, profesor universitar). În această componență, boberii români termină întrecerea pe locul 5.

1930 — Davos. Olimpiada Universitară. După primele două manșe, echipajul român Al. Frim + D. Zană se afla pe primul loc în clasamentul întrecerii. O răsturnare suferită în manșa a treia, după care Frim continuă totuși cursa, și coboară în clasament pe locul 5. În ultima manșă el merge fără greșală și, recuperînd din secunde pierdute, cucerește locul 2 în clasamentul general.
1933 — Schreiberhau. Campionatele mondiale. Aici este prezentat pentru prima oară, pentru încercare, un bob metalic, construit de firma „Feirabend”. Bobul de probă a fost încredințat, spre a fi pilotat, echipajului român Al. Papană + D. Hubert. Papană și Hubert se întorc în țară cu medalia de aur și titlul de campioni mondiali.
Al doilea echipaj român, Al. Frim + D. Zană prezent și el la această ediție a mondialelor, s-a clasat pe locul 4.
1934 — Engelberg. Campionatele mondiale. Pe o pitie dificilă, căptușită în întregime cu gheață, Al. Frim + V. Dumitrescu concurează pentru România cel de-al doilea titlu de campioni mondiali la bob.
Recenta performanță a echipajului Panțuru-Neagoș reînnoiește tradiția succesorilor românești în această ramură sportivă și ne întărește convingerea că despre boberii noștri se va mai vorbi elogios în viitor.
G. ȘTEFĂNESCU

POȘTA MAGAZIN

ECATERINA OPSITARU, COMUNA SIRIA. Desigur, este destulă distanță între performanța record a Tamarei Press — 18.59 m, cu greutatea de 4 kilograme — și cei 9.28 m realizați de dv. cu o bilă de 3 kilograme. Dar nu uit că aveți doar 13 ani! Deocamdată, vă felicit pentru simplul fapt că ați îndrăgit atletismul. Dați-i înainte!

arbitru de box în orașul Iași. Această funcție a îndeplinit-o și cu prilejul campionatelor naționale de box desfășurate între 13 și 21 decembrie 1936 la Galați.

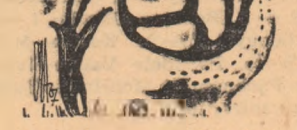
Chiar dacă nu e sigur că o să ajungeți recordmană mondială!

ALEXANDRU RAKSI, BUCUREȘTI. „Aș dori să mi se trimită un tabel cu toate recordurile masculine și feminine la atletism, deținătorii acestor recorduri, precum și orașele în care au fost stabilite”. Și aceasta este doar una din cele... rugămînti pe care ni le adresăți! Avem și noi o rugămînt: reveniți cu întrebări care nu ne pun în situația de a cere concediu pentru a vă putea răspunde. Fiind vorba de o singură... rugămînt, poate că ne-o îndepliniți!

ION FINTINA, POIANA SIBIULUI. Îhe Datcu de la Dinamo București are 30 de ani. El a aparat de 12 ori poarta echipei naționale de fotbal.

ION LEAUA, COMĂNEȘTI. V-ați gândit, probabil, la „Cupa Jules Rimet”, care intră defilativ în posesia țării ce câștigă de trei ori — consecutiv sau alternativ — campionatul mondial de fotbal. La handbal este astfel. Cupa cu care este dotat campionatul mondial de handbal nu revine niciodată DEFINITIV unei țări. Cine o cucerește o ține... cit poate! Deocamdată, România și Suedia au deținut-o cel mai mult: cite 6 ani.

GHEORGHE N. SUCIU, COMUNA ANDRĂȘESTI. Multe din „basmele” sau personajele din basme găsite de dv. și raportate la sport se potrivesc ca

o... mînușă. Aveți, deci, cuvîntul:
Ionescu (golgeter): Ochiulă.
Portarul: Păsărl-Lăți-Lungilă.
Universitatea Craiova: Prislea cel voinic.
Steaua: Frumoasa din pădurea adormită.
Rapid (care promite mereu că va câștiga campionatul): Easmul cu cocșal roșu.
Categorie A (pentru cei din „B”): Împărăția de peste mări.

ION POȘTAȘU
Ilustrații:
N. CLAUDIU

Pină la adînci bătrîneți...

Billy Wright — nu e vorba de celebrul internațional englez, ci de un omonim al său — a împlinit 64 de ani, dar tot nu se îndură să renunțe la pasiunea sa din tinerete, fotbalul.
El joacă pe postul de fundaș central în echipa Hoods United, avîndu-l ca partener de linie pe fiul său Arthur, aflat și el la o vîrstă — 39 de ani — cînd alți fotbaliști s-au retras sau se pregătesc să părăsească arena. Te pui cu pasiunea?

Pe concret

La Turnu Măgurele nu s-a amenajat încă nici un patinoar.
Am înțeles ca-asteaptă ei: Să vină încă un polei.
Atuncea orice trotuar Va fi desigur... patinoar.
V. D. POPA

Tineri inotători români pe locuri fruntașe în clasamentele europene (juniori și copii)

Anul 1966 a prilejuit mai multor tineri inotători români obținerea unor performanțe frumose cotate pe plan european. Consultând listele celor mai bune rezultate ale anului, înregistrate de juniori (15—18 ani) și copii (până la 14 ani), vom avea plăcuta surpriză să întâlnim numele citorva sportivi români pe locuri fruntașe.

Astfel, **Angel Soptereanu** cu 1:10,5 și 2:34,3 ocupă primul loc în listele probelor de 100 m și 200 m bras la categoria sportivilor de 13 ani. În categoria imediat următoare (17 ani), **Zeno Ciurasa** (1:05,0 la 100 m spate) se află pe poziția a 6-a, după **B. Vicente** (Franța) 1:02,5, **I. Girkov** (URSS) 1:03,7, **G. Baldermann** (R.D.G.) 1:03,9, **Al. Dăduve** (U.R.S.S.) 1:04,8 și **H. Grunberger** (R.F.G.) 1:04,9.

Locuri fruntașe în listele europene la categoria 15 ani ocupă și **Anca Andrei**. Tinăra reșițeană este clasată pe locul doi la 100 m spate (1:11,6), după **Be-**

nedicte Duprez (Franța) 1:09,6, și locul trei la 200 m spate (2:39,1), după Duprez 2:30,3 și **Ludmila Nefedova** (U.R.S.S.) 2:38,9. La aceeași categorie, bucureșteanul **Petre Teodorescu** se află pe locul IV la 100 m bras (1:14,7), după **S. Rudokas** (U.R.S.S.) 1:12,7, **V. Panov** (U.R.S.S.) 1:13,0 și **J. Duran** (Spania) 1:14,3, și locul VI la 200 m bras (2:43,4), după **Budokas** 2:36,8, **Panov** 2:37,6, **Duran** 2:40,7, **I. Kirdjanov** (U.R.S.S.) 2:43,0 și **G. David** (Ungaria) 2:43,2. În sfârșit, **VL. Belea** (16 ani) se află pe locul 8 în proba de 400 m mixt cu timpul său de 5:20,7.

În clasamentele probelor de copii, cel mai bine sînt cotate performanțele lui **Dumitru Gheorghe** — 4:52,0 la 400 m liber (locul 9) și 19:48,8 la 1500 m liber (locul 7), **Daniela Coroiu** — 5:28,1 la 400 m liber (locul 8) și **Georgeta Cerbeanu** — 1:16,1 la 100 m fluture (locul 9).

TINERII NOȘTRI PATINATORI AU EVOLUAT LA BARNAUL

BARNAUL, 27 (prin telefon). — *Vineri s-a încheiat la Barnaul (R.S.S. Kazahă) concursul internațional de patinaj artistic, cu participarea unor patinatori fruntași din U.R.S.S., Polonia și România.*

Un rezultat promițător a obținut campiona de junioare a României, micuța **Beatrice Huștiu** care în întrecerea feminină a ocupat locul 6 din 9 concurenți. **Beatrice Huștiu** a avut o evoluție bună la figurile libere, unde s-a clasat a treia. Primul loc în clasamentul general a revenit polonezei **Zelinska**, urmată de compatrioata sa **Adamczyk**. A doua concurentă românească, **Rodica Didă**, a ocupat locul 9.

La băieți, a câștigat sovieticul **Sergei Volkov**. Concurenții români au ocupat următoarele locuri: 6. **Mihai Stoenescu**; 7. **Gheorghe Fazekas**; 8. **Dan Săveanu**. În proba de perechi, câștigată de frații **Polehov** (U.R.S.S.), cuplul român **Daniela Popescu** — **Marian Chiosea** s-a clasat pe locul 5.

Handbalul nostru masculin poate și trebuie să recucerească poziția fruntașă (I)

(Urmare din pag. 1)

șansele cu o dîrzenie și o abnegație care au stîrnit admirație. Dacă în final nu au ieșit pentru a treia oară campioni ai lumii este pentru că au pierdut un singur meci și acela în favoarea echipei care a cucerit titlul mondial. Nu este puțin acest lucru!...

Ce a determinat, însă, ca echipa noastră să nu poată face și acest pas, care ar fi dus-o spre primele două locuri ale clasamentului? Să încercăm să lămurim lucrurile, explicînd principalele cauze ale acestei „rătării milimetrice”, pe care nu o considerăm întimplătoare.

În ordinea importanței lor, aceste cauze ar fi următoarele:

DIFICULTATEA JOCURILOR DIN SERIE, CARE AU SOLICITAT LA MAXIMUM ECHEIPA NOASTRĂ. Nu este de loc recomandabil ca la încheierea unei competiții să afirmi că „dacă...”, rezultatul ar fi fost altul. Dar nu este mai puțin adevărat că avînd altă serie (așa cum a avut, de pildă, echipa Cehoslovaciei, care s-a „plîmbat” în preliminarii, Danemarca și Franța neurmîrînd decît meciul dintre ele, dramatic de altfel) și selecționata noastră ar fi putut aborda semifinalele cu alte rezerve de energie fizică și, mai ales, nervoasă. Fiecare joc din preliminarii (chiar și cel cu Canada, în timpul căruia handbaliștii români au trăit sub presiunea golaverajului) a constituit pentru ei o luptă epuizantă, o întrecere dîră, aspră, care a cerut cîteodată eforturi nebănuite de mari. Să ne reamintim de partida cu R. D. Germană, în care adversarii noștri au făcut eforturi supraomenesti pentru a câștiga. Și apoi jocul cu U.R.S.S. cînd echipa noastră s-a impus abia în ultimele cinci minute, după o întrecere care a obligat ambele formații să arunce în luptă toate rezervele de energie. A urmat partida cu selecționata Ungariei. Se bănuia că nu va fi greu, în ultimii ani handbaliștii români câștigînd fără dificultate jocurile cu cei maghiari. Dar toată lumea s-a îngelat. Echipa Ungariei a jucat cu o ambiție deosebită, a făcut totul, dar absolut totul ce era posibil pentru a învinge. Explicația acestui lucru nu este greu de găsit. Era firesc ca orice echipă care juca cu selecționata noastră să-și propună a obține ori ce pret victoriei, deoarece un rezultat favorabil în fața campionilor lumii era un succes ce conta deosebit, indiferent de poziția ulterioară a echipei respective în clasamentul final. În cele din urmă această satisfacție au avut-o doar jucătorii cehoslovaci, noii câștigători ai medaliei de aur, care — cu forțe mult mai proaspete — nu au mai putut fi depășiiți în final. De fapt, acest rezultat a hotărît soarta primului loc și nu puțini au fost aceia care au considerat partida România—

Cehoslovacia drept finala „morală” a campionatului.

LOTUL PREZENTAT NU A AVUT OMOGENITATEA VALORICĂ DE LA GELEALTE EDIȚII. Este un fapt cer — pe care noi l-am subliniat nu e dată — că la recent încheiata ediție a campionatului mondial noi am prezentat o echipă structural modificată. Nu mai era „formația de aur” care ne-a adus la edițiile trecute frumoase satisfacții, dar a fost totuși o echipă care ne-a reprezentat cu cinste. Spunem acest lucru fiind seama că, spre deosebire de alt reprezentative, aceea a României a adu în acest campionat mondial jucătorii noi tineri cu reale perspective: **Penu, Gața, Licu, Goran, Guneș** și alții. Același lucru l-a făcut și antrenorul selecționat suedez, **Curt Wadmark**, care a prezentat o echipă cu foarte multe nume noi. E plătit mai scump acest curaj decât cei doi antrenori români, reprezentativării gazdă (locul II în 1964) ocupînd un modest loc V. În schimb, echipa cehoslovacă a fost, cu mici excepții (**Trojan și Rada**), aceeași care la ultimă ediție (Praga, 1964) a terminat pe locul III. Acum, însă, **Arnost, Duda, Bruna Havlik, Mareș** etc comp. au fost în deplinătatea forțelor lor, au atins, pe punctul maxim al valorii lor, cucerind pe merit titlul de campioni ai lumii.

Revenind la echipa noastră, trebuie spus că această lipsă de omogenitate valorică a fost suplinită prin voința și care echipa și-a apărat șansele și prin faptul că în fiecare joc au existat handbaliști care s-au depășit, excelînd față de ceilalți. Marele nostru regret este în schimb, acela că nu a fost un meci în care toți jucătorii să fi evoluat la fel de bine. Solicitățile nervoase, tensiunea în care evoluau au determinat fluctuații în comportarea jucătorilor români. Cei doi portari s-au comportat inegal, **Moser** a jucat uneori bine (cu Ungaria) alte ori slab, poate și din cauză că după accidentul suferit la meciul drepă nu mai putea controla bine balonul, **Iacob și Oțelea** au făcut lucruri excelente cîte odată, dezamăgînd cîte te așteptai mai puțin, **Mircea Costache II și Gața** au muncit enorm și cu folos în apărare, **Licu, Guneș și Goran** — debutanți ca și alții — s-au dezvoltat, totuși, nesperat de bine în situații extrem de dificile. Samungii a jucat reținut, fără verva lui obișnuită. Cî privește comportarea lui **Gruița**, trebuie spus că acesta a început slab campionatul mondial. Jucînd pară singur meciul cu R. D. Germană, **Gruița** a ratat nepermis de mult, dînd multe mingi adversar. Ulterior, el a înțeles că numai un joc colectiv poate pune mai bine valoarea excepționalele sale calități, acționînd în consecință, a devenit principalul realizator al echipei.

Cu alte cuvinte, avînd în lot mult debutanți, a căror lipsă de experiență nu a fost suficient suplinită de joc bun al celor mai vechi, selecționata noastră mîna nici nu putea face mai mult. Este că tineretul s-a rodat și că nu există încă multe rezerve.

NOTE • ȘTIRI

REȘIȚA 27 (prin telefon). — În fața sporturilor din localitate s-a disputat în prezența a peste 1000 de spectatori, jocul internațional de handbal. Șc. sportivă Reșița — Kosa Koler Zrenjanin (Iugoslavia). Victoria a revenit localnicilor cu scorul de 22—(14—10).

I. PLĂVIȚU — coresp.

★

Au fost stabilite datele de disputare a jocurilor din „C.C.E.” din **Dinamo București** și campiona **1. Ioniei, Gwardia Wibrzeze**. Prin meci va avea loc la 12 februarie **București**, iar returul se va disputa în 19 februarie la **Gdansk**.

Spartachiada de iarnă a armatelor prietene

GH. VILMOȘ PE LOCUL 4 LA BIATLON

OBERRHOF, 27 (prin telefon). — Spartachiada de iarnă a armatelor prietene a continuat vineri prin disputarea cursei individuale de biatlon 20 km. Zăpada a fost înghețată, iar cerul înorat. Proba a fost câștigată de **N. Pujanov** (U.R.S.S.) cu 1h 14:49 (1 min. penalizare), urmat de **S. Lukasici** (Polonia) 1h 15:37 (3) și **J. Stopka** (Polonia) 1h 15:43 (3). Pe locul 4 s-a clasat concurentul român **Gh. Vilmoș** cu 1h 17:26 (2). **C. Carabela** a ocupat locul 7 cu 1h 22:09 (4), iar **Gh. Cimpoia** locul 8 cu

1h 22:46 (6). Clasamentul pe echipe al acestei probe se prezintă astfel: 1. Polonia, 2. U.R.S.S., 3. ROMÂNIA, 4. R. D. Germană, 5. Bulgaria, 6. Cehoslovacia. Ținînd seama de valoarea ridicată a participanților, rezultatele sportivilor români pot fi considerate satisfăcătoare.

Întrecerile continuă sîmbătă cu ștafeta 4x7,5 km din cadrul biatlonului și cursa de fond 15 km și se încheie duminică cu ștafeta de fond 4x10 km.

Selecționata de hochei a orașului București a evoluat la Leningrad

LENINGRAD 27 (Agerpres). — Continuîndu-și turneul în U.R.S.S., selecționata de hochei pe gheață a orașului București a jucat la Leningrad cu echipa **Dinamo** din localitate. Acesta a fost cel de-al șaselea joc susținut de hocheiștii români în U.R.S.S. La capătul unei partide echilibrate, hocheiștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 4—3 (0—0, 2—0, 2—3).

ȘAHIȘTII ROMÂNI PE LOCURI FRUNTAȘE!

Correspondențe telefonice

de la **Vrnjacka Banja și Beverwijk**

VRNJACKA BANJA 27. — Turneul zonal de șah se apropie de sfîrșit și lupta pentru primele trei locuri ale clasamentului, care asigură calificarea în etapa următoare a campionatului mondial, continuă să fie deosebit de strînsă. Campionul României, marele maestru **Florin Gheorghiu**, continuă să se mențină printre fruntașii întrecerii. El împarte conducerea în clasament, după 12 runde, cu marii maeștri iugoslavi **Ivkov și Matanovic**, fiecare avînd cîte 7½ puncte și o partidă întreruptă. În urmează: **Fuchs 7½, Kostro 7, Barczay 6½ (1), Lengyel 6½, Hamman, Jansa 6 (1), Pachman 5½ (1) etc.**

În runda a 12-a, **Florin Gheorghiu** l-a învins pe șahistul grec **Vizantiadis**, după 28 de mutări. Alte rezultate: **Hamman — Barczay 1—0, Gunnarson — Fuchs 0 — 1, Bobofov — Hindle 1 — 0, Jansa — Lengyel ½—½, Kostro — Matanovic ½—½.** Partidele **Vacka—Ivkov, Blyuap—Pachman și Mohrlock—Zuide-** **myla** s-au întrerupt

★

BEVERWIJK 27. — Joi seara s-a jucat, la Beverwijk, partida-derbi a turneului internațional feminin, opunînd pe reprezentanta României, **Alexandra Nicolau**, șahistei sovietice **Ala Kusnir**. Partida a decurs în nota de dominare a românei, care a sacrificat calitatea pentru doi pionii avansați. **Kusnir** s-a apărat însă cu multă tenacitate și după 46 de mutări, într-o poziție de mare tensiune, cele două jucătoare au convenit asupra remizel.

În clasamentul, înaintea ultimelor două runde: **Kusnir 8½, Nicolau 6½, Karakas și Vreeken 6, Eretova și Timmer 5½, Iovanovic 5, Heemskerk și Szota 3½, Mulder 2, Coganovici și De Colomina ½ (1).** **Alexandra Nicolau** mai are de jucat cu **Vreeken și De Colomina**.

În turneul masculin de la Beverwijk, conduce **Lutikov** cu 9½ p., urmat de **Spasski 9 (1), Larsen 8½, Cirici 8, Gligorici 7½, Chișescu**, după o remiză cu **Cirici**, totalizează 4½ puncte.

Reprezentativa de rugby a Franței a fost, de curînd, învinsă pe teren propriu de către echipa Scoției. Scor final: 9—8 pentru oaspeții. În imagine — o fază din meci (scoțienii în tricouri de culoare închisă)

Benfica va rămîne fără... Eusebio?

Abia dezmințit zvonul că **Pele** pleacă de la **Santos** și iată că a început să circule un altul referitor la **Eusebio**. Cunoscutul jucător portughez intenționează, pare-se, să părăsească **Benfica**, dar nu pentru a pleca în altă țară, ci pentru a trece la **Academia Coimbra**, care în turul campionatului portughez împarte primul loc cu echipa lui **Eusebio**. **Academia** aparține universității din orașul Coimbra și este formată din studenți. Potrivit unei dispoziții a Federației portugheze de fotbal, transferul unui jucător de la oarecare echipă portugheză la **Academia** nu este legat de nici o plată, dacă jucătorul respectiv reușește la examenul de admitere în universitate. Dispoziția Federației portugheze de fotbal, aspru criticată de toate cluburile, prezintă

un enorm avantaj pentru fotbalisti; aceștia pot astfel să-și continue studiile fără să-și întrerupă cariera sportivă și... invers. Dispoziția a dat naștere, ce-l drept, și la unele „abuzuri”. Astfel, **Serafin**, pe care **Benfica** l-a „achiziționat” cu 4.000.000 de franci belgieni de la **Oporto** (a treia echipă în clasamentul campionatului Portugaliei), s-a transferat la **Academia** fără ca **Benfica** să primească vreun ban. Hotărîrea federației prevede însă că studenții fotbalisti legitimați la **Academia** trebuie să-și treacă în mod regulat examenele. Altfel, sînt exmatriculați și se reîntorc la cluburile lor.

Directorul tehnic al echipei **Academia**, **Mario Wilson**, este totodată și student al universității. Fiînd tot din **Mozambic** ca și **Eusebio**, el în-

cercă pe toate căile să-l determine pe acesta să-și continue studiile, dînd examen de admitere la Universitatea din Coimbra.

Deocamdată, **Academia Coimbra** este în fruntea clasamentului, alături de **Benfica**. „Va reuși ea să câștige campionatul?” se întreabă **Carlos Miranda**, corespondentul zărilor „Les Sports” (Belgia). Se pare că echipa studenților are toate șansele, deoarece în retur va întâlni pe **Benfica** la Coimbra, deci pe teren propriu.

Oricum, dacă zvonurile potrivit cărora **Eusebio** va da examen de admitere la Universitatea din Coimbra se dovedesc, atunci fără îndoială că **Benfica** va suferi nu numai financiar — ca în cazul **Serafin** — ci și astfel: **Academia** va avea o șansă în plus — în timpul studiilor universitare ale lui **Eusebio** — să ocupe primul loc în campionatul portughez.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

TBILISI. După runda a 17-a, în campionatul unional de șah pe primul loc se află **Gheler** cu 10 (1) puncte, urmat de **Stein și Krogius**, cu cîte 10 puncte.

SANTIAGO DE CHILE. **Benfica** Lisabona a terminat la egalitate 2—2 (1—2) cu echipa **Universidad**. **Eusebio** a marcat un gol.

ADELAIDA. În „sferturile” turneului internațional de tenis, **Ashe** — **Davidson** 6—1, 6—3, 6—2; **Emerson** — **Bowrey** 4—6, 6—4, 11—9, 16—14.

MONTEVIDEO. În campionatul de fotbal al Americii de Sud: **Chile** — **Uruguay** 2—2 (2—1). Clasament: **Argentina** — 6 p, **Chile și Uruguay** — 5 p, **Paraguay** — 2 puncte.

MOSCOVA. La Riga va continua întrecerile concursului internațional de atletism pe teren acoperit. Rezultate: lungime — **Eepik** (U.R.S.S.) 7,77 m; 3000 m — **Gailis** (U.R.S.S.) 8:30,2; 1000 m — **Pauksen** (U.R.S.S.) 2:36,0; greutate — **Prollius** (R.D. Germană) 16,92 m; înălțime — **Pfeil** (R.D. Germană) 2,06 m; înălțime femei — **Marina Krom** (U.R.S.S.) 1,70 m.